

حوکمه کانی هردوو
جه ژن
له سوننه تی پاککراوه دا

به پینوسی:

علي حسن علي عبدالحميد الأثري الحلبي

وهرگیپانی:

صلاح الدين عبد الكريم

پیننامی پهرتووک

ناوی کتیب: **حوکمه کانی هردوو جه ژن له سوننه تی پاککراوه دا.**

ناوی نووسهر: **علي حسن علي عبدالحميد الأثري الحلبي**

ناوی وهرگیپ: **صلاح الدين عبد الكريم .**

ژماره سپاردن: ژماره (۳۴۶) پی دراوه له لایهن وه زاره تی پوئنبیری حکومتی هه ریمی کوردستانه وه .

زنجیره: زنجیره ی (۳۰) له زنجیره پینماییه کانی ریگای راست .

نوره و سائی چاپ: سییه م - (۱۴۳۲ هـ / ۲۰۱۱) .

له بلا وکراوه کانی

مالپه ری ناشتی / که رکوک

www.ashtyk.com

ka.ashty@yahoo.com

ژ. موبایل: ۰۷۷۰۱۲۸۴۵۳۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشه کی وهرگیر

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا من يهده الله فلا مضل له ومن يضلل فلا هادي له واشهد إلا اله إلا الله وحده لا شريك له واشهد أن محمداً عبده ورسوله ((ياأيها الذين آمنوا اتقوا الله حق تقاته ولا تموتن إلا وأنتم مسلمون))

[سورة آل عمران ۱۰۲] .

﴿ياأيها الناس اتقوا ربكم الذي خلقكم من نفس واحدة وخلق منها زوجها وبث منهما رجالا كثيرا ونساء واتقوا الله الذي تساءلون به والأرحام إن الله كان عليكم رقيبا﴾ [سورة النساء : ۱] .

﴿ياأيها الذين آمنوا اتقوا الله وقولوا قولا سديدا يصلح لكم أعمالكم ويغفر لكم ذنوبكم ومن يطع الله ورسوله فقد فاز فوزا عظيما﴾ [سورة الأحزاب : ۷۰-۷۱] .
أَمَّا بَعْدُ ...

فإن أصدق الحديث كتاب الله وخير الهدي هدي محمد صلى الله عليه وسلم وشر الأمور محدثاتها وكل محدثة بدعة وكل بدعة ضلالة وكل ضلالة في النار.

لهپاشاندا: ناشکرایه که مه بهست وئامانج له دروست کردنی (جنی و مروّف) بریتنی یه له په رستنی خوای گه وره بهتاک وتهنها وهاوبهش پریارنه دان بوئی، وهکو ده فهرموویت:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ [الذاریات: ۵۶] .

به لآم ئه وهی که ناشکرا نی یه له لای خه لکی، یاخود ناشکرایه به لآم بی بایه خه وپشت گوی ده خریت بریتنی یه له شوین نه که وتنی پیغه مبهر ﷺ له په رستنی خوای گه وره، که نه میس مهرجه بو وهرگرتنی په رستنه کانمان، چونکه ئه گهر بهو شیوه یه یه که پیغه مبهر ﷺ وهاوه له به ریزه کانی ﷺ خویان په رستوه، خوا نه په رستین ئه وا خوای گه وره لیمانی وهرناگریت وتهنها ماندوو بوونمان بو ده مینیته وه، به لکو تاوانباریش ده بین، چونکه پیغه مبهر ﷺ ده فهرموویت:

(من عمل عملا ليس عليه امرنا فهو رد) ^(۱) .

واته: هه که سیک هه کرده وهیه ک بکات که فه رمانی ئیمه ی له سه ر نه بییت ئه وا لی وهرناگریت وده دریتته وه به سه ریدا.

بویه پیغه مبهر ﷺ هانمان ده دات که په رستنه کانمان وهکو په رستنی ئه وه بییت، بو نمونه له ده ست نو یژگرتندا ده فهرموویت:

(من توضأ نحو وضوئي هذا....) ^(۲) .

واته: هه که سیک ده ست نو یژ بگریت وهکو ده ست نو یژ که ی من.

وه له نو یژ کردندا ده فهرموویت:

(صلوا كما رأيتموني أصلي) ^(۳) .

(۱) (رواه مسلم).

(۲) (متفق عليه).

واتە: چۆن من دەبینن کە نوێژ دەکەم ئیوەش بەو شیوەیە نوێژ بکەن .

وە لە حج کردندا دەفەر موویت:

(خذوا عني مناسككم) (٤) .

واتە: دروشمە کانی حج کردنتان لەمنەو وەر بگرن .

وە خوای گەورە دەفەر موویت:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ [الأحزاب: ٢١] .

واتە: ئەو موسلمانان بە تاكیدی لە پیغەمبەری خوادا ﷺ پێشەوا یەتییه کی باش هیه بو ئیوه که پەرستنه کانتان له ووه وەر بگرن .

جەژنی پەمەزان و قوربانیش دوو پەرستنی و دروشمی گەورە ی ئیسلام، وەکو هەموو پەرستنه کانی تر دەبیست پیغەمبەر ﷺ بکەین بە پێشەوا و تەماشای ئەو و هاوێڵە بەرێژە کانی ﷺ بکەین بزانین چۆن ئەم دوو پەرستنه یان بو خوای گەورە جی بە جی کردوو ئیمەش وەکو ئەوانی جی بە جی بکەین و حوکمە کانی لەوانەو وەر بگرن، بەلام ئەو جی داخە خەلکی زۆر شتی داھینراویان زیاد کردوو لە هەردوو جەژندا و بی ناگان و کەمتەرخەمن لە جی بە جی کردنی حوکمە کانی جەژن، چەندەھا سەرپیچی و بی فرمانی خوای گەورە ی تیدا دەکەن .

شیخ علی حسن - خوای گەورە پاداشتی خیری بداتەو - وەکو زاناکانی تری ئیسلام هەستی بەم شتانه کردوو و پەرتوکیکی زۆر بەنرخێ داناو لە سەر حوکمە کان و ئادابە کان و پیویستی یە کانی هەردوو جەژن، لە کوتایی پەرتوکه کەیدا، هەندی باسی حوکمە کانی قوربانی کردنی کردوو و ناوی ناو: (أحكام العیدین فی السنة المطهرة) .

لەبەر ئەو هۆکارانە ی کە باس کرد بە پیویستم زانی ئەم پەرتوکه بەنرخە وەر بگێرە سەر زمانی کوردی تا موسلمانانی کوردیش لە حوکمە کانی هەردوو جەژن بی ناگا نەبن و سودی ئی وەر بگرن إن شاء الله .

وە وەر گێرانە کەیشم بەم شیوازە یە: -

* پەرتوکه کەم وەر گێراو وەکو چۆن نوسەر نوسیویتی بە ئەمانە تەو .

* فەر موودە کانی پیغەمبەر ﷺ وەر گێراو لە پاش نوسینی دەقە عەرەبی یە کە ی .

* پەراویزی پەرتوکه کە شەم نووسیو تەو .

* ئەو فەر موودانە ی کە تەخریج نە کرابوو لە سەر پەرتوکه کانی زانای فەر موودە ناس شیخ محمد ناصر الدین الألبانی تەخریج کردوو .

لە کوتاییدا: داواکارم لە خوای گەورە ئەم هەوڵە کەمە بکاتە تویشوی قیامە تمان، وەبە تەنها لەبەر پەرمە زامەندی خوای

گەورە بیست، خوای گەورە پاداشتی هەموو لایە ک بداتەو .

وەر گێر / هەولیر

٩ رمضان ١٤٢٠ ک

پێشەکی نوسەر

ان الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره ونعوذ بالله من شرور أنفسنا وسيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله .

(٣) (البخاري).

(٤) (صححه الألباني في الإرواء) .

أما بعد :

بهراستی ئیسلام ئایینی گهره ی په روهردگاره كهوا رازی بووه بۆ مروقايه تى، بۆ چاكردى هه موو ئيشيك له كاروبارى ژيان به دريژايى سهردهم و گوپانكارى سال ﴿ اَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللّٰطِيفُ الْخَبِيرُ ﴾ [المك: ١٤].

واته: ئايا ئه و زاته ی كه خو ی مروقى دروست كردوو نه ينييه كانى ناو دلى نازانيت، كه هه ر خو ی شاره زاو زانايه به و شتانه ی كه دهشاردريته وه.

وه بهراستی ئوممه تى ئیسلام باشتري ن ئوممه ته كه هاتبيت بۆ خه لكى ئه ويش له بهر ريژلينانى به هه لگرتنى ئه م په يامه پيروژه، وهه ستانى به گهياندى به خو يان و به ئوممه تانى تريش، وه به م شيويه مایه وه هه تا ئه و پوژهى دوركه وتنه وه له قورئانى خوا ی گه وه و سوننه تى پيغه مبه ركه ی ﴿﴾.

بويه پيوسته له سه ر موسلمانان به گشتى له سه ر ئه م پارچه زه وييه كه به گه رينه وه بۆ قورئانى خوا ی گه وه و سوننه تى پيغه مبه ر ﴿﴾ به يه كگرتويى وبه ناگايى وتيگه يشتويى وزانايى له كاروبارى ئیسلامه كه يان و به حوكمه كانى به رسته ننه كانيان .

وهه ستم كرد و دلىنيا بووم كه وا له و هو يانه ی كه ئیسلام كو ی كردوته وه له لق و چله كانيدا كه له پيشه وه ی بنچينه كانيتى و له لوتكه ی فيركردنيتى بريتييه له زياد كردنى يه كييتى و يه ك پارچه يى موسلمانان و به ستنه وه ی هه نديكيان به هه نديكى تريانه وه .

وه يه كيك له و هو يانه ئه ويه كه نو يژى به كومه لى له سهريان پيوست كردوو^(٥) پينچ جار له پوژيكد هه موويان دليان په يوه ست دهكهن به يه ك پيشه وا(إمام) وشويى هه نگاوه كانى دهكهن يه ك به يه ك و هه ست به چاوديرى په روهردگاريان دهكهن، ئيش دهكهن بۆ هه ستان به و شته ی كه كردويانيتى به جيئيشين تييدا، به زه ييان به يه كتردا ديته وه و سويزان بۆ يه كتر هيه وه، خو يان دور دهخه نه وه له ستم و ئاشوب له سه ر پووى زه وى .

پاشان ئیسلام موسلمانانى په يوه ست كردوو به كو بوونه وه له پوژئانى جومعه بۆ ئه وه ی شه يتان نه توانيت هيج له شييتى و لووت به رزى و هه لبه ستي زه مكاروى خو ی (همزه و نفخه و نفثه) بخاته دليانه وه، يان جوانى په ونه ق و رازاوه يى دونيا و يان لى نه كات لى نزيك ببه وه و په نا ببه ن بۆ سه رابه كه ی، وه كردوويه تى به پوژى جه ژنيان و تييدا كو دبه نه وه^(٦)، يادخه ر ياديان ده خاته وه به چه ند ئايه تيكي خوا ی گه وه و به خششه كانى هه تا به رده وام بن له سه ر پاكي و بيگه رديان و دليان په يوه ست بيت به يه كتره وه، پاشان ئیسلام له هه ر ساليكدا دوو پوژى بو يان داناوه كه تييدا ته ماشاى ئه و شته دهكهن كه سوودى بو يان هيه به گشتى و به هاوبه شى و هو يه كانى خو شه ويستى دووپات دهكهنه وه، جه ژنى په مزانى بو يان داناوه كه وا له دواى ئه و په رسته ننه دي ت كه له په مه زاندا كردويانه، كه له و كاته دا دليان پاك بو ته وه، و پوخته يه بۆ چا كه و ئيشى خير .

هه روه ها جه ژنى قوربانى بو يان داناوه ئا له و كاته دا كه وا به نده كان له مالى خوا هيمن و ئارامن وه له و شاره پيروژه يان كه نور و پوناكى پيغه مبه رايه تى تييدا بلا بو ته وه، وه له لايه كانى خو رى خو شه ختى تييدا دره وشاوه ته وه، ئه وان له و شو ينه دا به نده ی دلسوزن كه وا هيج ئيشيك ناكهن و مه به ستيان نييه ته نها ئه وه نه بيت له خوا يان نزيك بكاته وه و لى لانه دن^(٧).

(٥) ته ماشاى: (الصلاة وحكم تاركها: ١٠٩-١٢٧ ح ابن القيم الجوزية) بکه

(٦) ته ماشاى: (زاد المعاد: ١/٣٦٤-٣٣٢)، و(أضواء البيان: ٨/٢٦٨-٣١٠)، و(تفسير القرطبي: ١٨/٩٦-١٢٠)، و(الأجوبة النافعة للشيخ الألباني) بکه.

(٧) كتاب: (أعياد الإسلام: ٢-٣ للشيخ سليمان علي الجعيري).

له بهر ئەمانه هه مووی وام به باش زانی کهوا نامیلکه یه کی سه ربه خو بنووسم له سه ر جهژنی ره مه زان و جهژنی قوربان^(۸) و ئەو حوکمانه ی که په یوه ندی پێیانه وه هه یه .

له گه ل ئەو هه موو به لاو پشت شکاندن و تیک شکاندن و موسیبه تانه ی که نازاری موسلمانان دده ن کهوا هۆیه که ی بریتیه له دوور که وتنه وه یان له و سه رچاوه پروون و پاک و مه نه جه راسته ی که خوای گه وره له قورئانه که یدا ناشکرای کردووه و پێغه مبه ریش ﷺ له ژیان و سوننه ته که یدا پروونی کردو ته وه .

به لام زانیی حوکمه شه رعه کان و بابه ته فیه یه کان هه یچ شتیک رای ناگریت و کاری تی ناکات، به لکو هانی موسلمانان دده ات له سه ر زانیاری و ئیش کردن و بلاو کردنه وه ی خیر و بانگه واز کردن بو لای خوای گه وره، وه له م نامیلکه یه دا ره چاوی ئاسانی و کورتیم کردووه بو ئەوه ی نامیلکه که تیگه یشتنی ئاسان بی ت و خویندنه وه ی په له بی ت و، داواکراوی به باشی گرتبیته خو و، جی به جی کردنی هه ز لی کراو بی ت، وه سوور بووم له سه ر هینانه وه ی راستترین ووته له بابه ته که دا، و خو م به دوور گرت له جیا وازییه مه زه بیه کان و ووته ی راست و په سه ند کراوم دووپات کردو ته وه و به به لگه وه .

وه ئەگه ر پیکابیتم ئەوا به یارمه تی خوای گه وره بووه و ئەگه ر هه له یشم کردبیت لیخو شبوون و به زه یی هه ر له خوا وه یه . له کو تایی داوا ده که م له خوای گه وره یارمه تیم بدات بو نیه ت پاک ی له م کرده وه یه مدا و سووده که ی هه موو موسلمانان بگری ته وه، هه ر خوای گه وره بی سه ر و وه لام ده ره وه یه .

نوسیینی

أبو الحارث بن علي بن حسن بن علي

(۸) من ته نها نه منوسیوه له م بواره دا به لکو زۆر له زانایان له کۆن وتازده له سه ر ئەم بابه ته نوسیویانه له وانه: (العیدین لابن أبي الدنيا)، و (کتاب العیدین لأحمد بن أبي زاهر)، و (أحكام العیدین لجعفر بن محمد الفریابی)، و (صلاة العیدین للحسین بن إسماعیل الحماملی)، و (تحفة العیدین لعبدالکریم ابن محمد السمعانی).....

(١)

(جهژن)

هه موو پوژیکه کو بوونه وهیه کی تییدا بییت، داتاشاروه له (عاد) و (يعود) وه کو بلایی بو ی گهراونه ته وه، کویه که یشی (اعیاد) ه، ابن الأعرابي ده لییت: جهژن ناو نراوه به (عید) چونکه هه موو سالیك به خووشی و شادی تازوه دیته وه و ده گه پیته وه^(٩).

(ابن عابدین) ده لییت: جهژن ناو نرا به (عید) چونکه خوای گه وره جو ره ها چاکه ی هه یه ده گه پیته وه بو به نده کانی له هه موو پوژیکدا له وانه خواردن له پاش خوگرته وه لیی و سه رفتره و ته واو بوونی چه ج و سوپانه وه ی سهردان (طواف الزیارة) و گوشتی قوربانی و شتی تر، چونکه عاده ت له مانه دا خووشی و شادی و به خته وه ری به خششه^(١٠).

(٢)

ره حمه تی خوای گه وره بو ئومه تی محمد ﷺ به هه ر دوو جهژن

عن أنس بن مالك ﷺ قال: كان لأهل الجاهلية يومان يلعبون فيهما فلما قدم النبي ﷺ المدينة قال: (ان لكم يومان تلعبون فيهما وقد أبدلكم الله بهما خيرا منهما يوم الفطر ويوم الأضحى)^(١١).

واته: له (أنس) وه ﷺ فه رموویه تی: پیغه مبه ر ﷺ هاته مه دینه خه لکی دوو پوژیان هه بوو یاریان تییدا ده کرد له سهرده می نه فامی دا^(١٢).

پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: من هاتمه ناوتانه وه نیوه دوو پوژتان هه بوو له نه فامیدا یاریتان تییدا ده کرد خوای گه وره بو تانی گوپی به باشت له وان ئه ویش: جهژنی په مه زان و جهژنی قوربانه. (شيخ احمد عبد الرحمن البنا) (ره حمه تی خوای لی بییت) ده فه رموویت:

واته: چونکه جهژنی په مه زان و قوربان به دانان و هه لبراردنی خوای گه وره یه بو دروستکراوه کانی.

وه له بهر ئه وه ی له دوا ی جی به جی کردنی دوو کاری گه وره ی ئیسلامه وه دین که بریتین له چه ج و پوژو که تییا ندا خوای گه وره له حاجیان و پوژوگران خووش ده بییت، وه ره حمه تی خو ی بلاوده کاته وه به سه ر هه موو ئه وه دروستکراوانه ی که گوپراه لیان هه یه بو فه رمانه کانی خوای گه وره، به لام (نه ورۆز و میهره جان) به دانان و هه لبراردنی کاربه ده ستانی ئه وه سهرده مه بووه، که له و دوو پوژه دا کات و ئاوه وا گونجاوه و چه ند تایبه تمه ندییه کی تر که ده روات و نامینییت.

بو یه جیاوازی له نیوانیادا ئاشکرایه بو که سیك که تی بروانییت^(١٣).

(٩) (لسان العرب: ٣ / ٣١٩).

(١٠) (حاشیة ابن عابدین: ٢ / ١٦٥).

وه بزانه برای موسلمانم که ئه و چه ژنانه ی که خوای گه وره بو موسلمانانی داناوه ئاشکراو زانراون، که بابته تی ئه م په رتوکه ی به ر ده ستته، به لام له م سهرده مه دا چه ژنه کان به شیوه یه ک زور بوونه که نزیکه نه توانییت بژمیردین له هه ر وولاتیک له وولاته ئیسلامیه کان سه ره رای جگه له وان، ده بینیت چه ژن ساز ده کریت بو گومز و گوپ و ئارامگا و کهس و وولاتان و جگه له مانه که خوای گه وره ریگه ی پی نه داوه، تا له هه ندیک له سه ر ژمیرییه کانداهاتوه که ته نها موسلمانانی هیند سالانه (١٤٤) چه ژنیان هه یه، وه ته ماشای: (اعیاد الإسلام: ٨) بکه به ده ستکارییه وه.

(١١) (أخرجه أحمد: ٣ / ١٠٣ - ١٧٨ - ٢٣٥، وأبو داود: ١١٣٤، والنسائی: ٣ / ١٧٩، والبغوي: ١٠٩٨، وصححه الشيخ الألباني في: سلسلة الأحاديث الصحيحة: ٢٠٢١).

(١٢) که نه ورۆز و میهره جان بوونه، ته ماشای (عون المعبودی العظیم آبادی ٢ / ٤٨٥) بکه.

(١٣) (الفتح الرباني: ٦ / ١١٩).

ریگا پیدان به گوی گرتن له دهفنی جارییه (کیژۆله)

له خاتوو عایشه وه (خوی لی رازی بیټ) فهرموویه تی: پیغه مبهه ﷺ هاته ژوره وه بۆلام دوو جارییه لی بوو گۆرانیان دهگوت ^(٤١) به سهه (بعاش) دا، پاکشا له سهه رایه خه که و پرووی وه رگی پراو نه بو به کریش ﷺ هاته ژوره وه و پیی ناخۆش بوو فهرمووی: دهنگی شهیتان له لای پیغه مبهه! پیغه مبهه ﷺ پرووی تی کرد و فهرمووی: (دعهما)، واته: (وازیان لی بهینه)، وه کاتی که پیغه مبهه ﷺ بی ناگا بوو چاوم لی تیژ کردنه وه چونه دهره وه له پریوایه تیگی تر دا فهرمووی: (یا ابا بکر إن لكل قوم عيد وهذا عيدنا) ^(٤٥).

واته: (ئه ئی ئه با به کر هه موو نه ته وه یه که جهژنیکیان هه یه ئه مه ییش جهژنی ئیمه یه).

(بعاش) ^(٤٦) پۆژیکی ناسراو بووه له پۆژه کانی عه ره ب که تیایدا (اوس) کوشتاریکی زۆری (خه زه جیان) کردوه، شه ره که له نیوانیاندا به رده وام بووه بۆ ماوه ی (١٢٠) سال هه تا ئیسلام هات، دوو جارییه که نه وه له به سته ی کردوویانه به گۆرانی له پیداه لدان به سهه شه ر و نازییه تی دا بووه که یاد کردنه وه ی یارمه تی دهره بۆ ئیش و کاری دین . به لام گۆرانیه که باسی شتی خراپ و پیداه لدان بیټ به سهه شتی قه دهغه کراودا و به ئاشکرا وته ی خراپه ی تییدا بیټ، ئه مه دروست نییه و حه رامه حاشا له پیغه مبهه ﷺ که به ناماده بوونی نه وه شتیکی خراپ باس بکریت و بی ناگا بیټ له به ره له سستی کردنی .

وه که ده فه رموویټ: (ئه مه ییش جهژنی ئیمه یه مانای وایه که دهر پیرینی خۆشی و شادی له جهژنه کاندایا دروشمی دینه، وه کو رۆژه کانی تر نییه) .

(ابن حجر) ییش (ره حمه تی خوی لی بیټ) ده فه رموویټ: ئه م فه رمووده یه چه ند سوودیکی تی دایه، له وانه دروستی تی فراوان کردن له سهه مال و مندال له پۆژانی جهژنه کاندایا به جو ره ها شیواز که ئارامی دل و پشووی لاشه ی تییدا بیټ له ماندوو بوونی په رسته نه که، وه پشت گوی خستی باشته .

هه ره ها سوودی نه وه ی تی دایه که دهر پیرینی خۆشی له جهژنه کاندایا له دروشمی دینه ^(٤٧).

(١٤) له پریوایه تیگی تر دا (به لام گۆرانی بیژ نه بوون) ته ماشای: (شرح المسلم: ٦ / ١٨٢) بکه .

(١٥) البخاری (٩٤٩)، (٩٥٢) و (٩٨٧) و (٢٩٠٧) و (٣٥٣٠) و (٣٩٣١) و (رواه مسلم: ٨٩٢) .

(١٦) ته ماشای: (النهاية: ١ / ١٣٩) ی (ابن الأثير الجزري) بکه .

(١٧) (فتح الباري: ٢ / ٤٤٣) .

(٤)

خۆ جوان کردن و خۆ پازاندنەوه لە جەژندا

لە (عبد الله كورى عومەر) هوه ﷺ فەرموویەتی: (ئیمامی عومەر ﷺ کراسیکی (جوبەیهکی) هیئا بۆ پیغەمبەر ﷺ که لە (ئاوریشم) دروست کرا بوو (إستبرق) لە بازار دەفرۆشرا، و فەرمووی: ئەى پیغەمبەرى خوا ﷺ ئەمە بگره خۆتى پى پرازیئەوه بۆ جەژن و پیشوازی کردن لە وەفدەکان، پیغەمبەر ﷺ پىی فەرموو: (إنما هذه لباس من لا خلاق له) .

واتە: (ئەمە پۆشاکى که سییکە که هیچ بەشیکی نەبیئت لە قیامت) .

ئیمامی عومەر ﷺ مایەوه تا خوا ویستی لەسەر بوو بمیئیتەوه، پاشان پیغەمبەر ﷺ کراسیکی دیباجی بۆ نارد (واتە لای درێژی و پانیەکهی ئاوریشم بوو) .

ئیمامی عومەریش هیئای بۆ لای پیغەمبەر ﷺ و فەرمووی: ئەى پیغەمبەرى خوا ﷺ تۆ فەرموت: (ئەوه پۆشاکى که سییکە که هیچ بەشیکی نەبیئت) واتە لە قیامتەدا، ئیستاش خۆت ئەمەت بۆ ناردووم، پیغەمبەرى خوا ﷺ پىی فەرموو: (تبعها أو تصيب بها حاجتك)^(١٨) .

واتە: (ببفرۆشه یان پیویستی خۆتى پى جى به جى بکه).

زانای پایه بەرز (السندی) دەفەرموویت: لەم فەرمودەیهوه زانراوه که خۆ پازاندنەوه لە پۆژی جەژن دا نەریتیکی دان پیدانراو بووه لە نیوانیاندا وه پیغەمبەرىش ﷺ بەرھەلستی نەکردوو بۆیە زانراوه که ماوەتەوه^(١٩) .

(ابن حجر) دەفەرموویت: (ابن أبي الدنيا) و (البیهقي) بەسەندیکی (صحیح)، بۆمان دەگێرنەوه که عبدالله ی كورى عومەر ﷺ لە ناو جل و بەرگەکانیدا باشتیریانی لەبەر دەکرد لە جەژنەکاندا^(٢٠) .

دیسان دەفەرموویت: شیوهی بە بەلگە زانینی هەدیسهکهی ئیمامی عومەر ﷺ لە و پروهوهیه که پیغەمبەر ﷺ دانى به خۆ پازاندنەوه بۆ جومعه هیئاو بەرھەلستییهکهی کورت کردووه لەسەر لەبەرکردنی وهك ئەو پۆشاکه، چونکه لە ئاوریشم بوو^(٢١) .

(ابن قدامه) لە (المغني ٢ / ٢٢٨) دا دەفەرموویت: ئەمە بەلگەیه لەسەر ئەوهی که خۆ پازاندنەوه لە لایان لەم شوینانەدا ناشکراو باو بووه .

(ئیمامی مالک) دەفەرموویت: بیستومه که زانایان بۆنى خۆش و شتی جوانیان لە هەموو جەژنیکدا پى خۆش بووه .

(ابن القيم) لە (زاد المعاد ١ / ٤٤١) دا دەفەرموویت: پیغەمبەر ﷺ بۆ دەرچوون بۆ هەردوو جەژنەکان لە جوانترین جل و بەرگەکانی لەبەر دەکرد و پۆشاکیکى هەبوو بۆ هەر دوو جەژن و جومعه لەبەرى دەکرد، جاریکیش دوو پۆشاکى (صوفى) سەوزى لەبەر کرد، وه جاریکى تریش جلیکی سووری لەبەر کرد^(٢٢) .

بەلام سووریکی تەواو نەبوو وهکو هەندی خەلک گومان دەبەن، ئەگەر وابوایه ئەوا (بورد) ی پى نەدەوترا بەلکو چەند خەتیکی سووری تیدا بووه وهکو (بورد) ه یەمەنییهکان .

(١٨) البخاري: (٨٨٦) و (٩٤٨) و (٢١٠٤) و (٢٦١٩) و مسلم (٢٠٦٨)

(١٩) حاشية السندی علی النسائي: ٣ / ١٨١ .

(٢٠) فتح الباري: ٢ / ٤٣٩ .

(٢١) سەرچاوهی پیشوو: (٢ / ٤٢٤) .

(٢٢) تەماشای: (السلسلة الصحيحة: ١٢٧٩) بکه .

(٥)

دهرچوون بو نويزگه (المصلی)

له (أبي سعيد الخدري) هوه ﷺ فەرموویه تی: پیغه مبهەر ﷺ جهژنی رهمه زان وقوربان دهرده چوو بو نويزگه (مصلی) یه کهم شت دهستی پی ده کرد نويزگه بوو^(٢٣).

زانای پایه بهرز (ابن الحاج المالکی) ده فەرموویت: سوننه تی له سه رپویشتوو له نويزی جهژنه کاندایه وه یه که له نويزگه (مصلی) بکریت، چونکه پیغه مبهەر ﷺ ده فەرموویت: (صلاة في مسجدي هذا أفضل من ألف صلاة فيما سواه إلا المسجد الحرام).

واته: نويزیک له م مزگه وته ی مندا خیری زیاتره له هه زار نويز له مزگه وته کانی تر دایه ته نه ا مزگه وته ی (که عبه) نه بییت^(٢٤). له گه ل ئەم هه موو خیره زوره دا نويزی جهژنه کانی له نويزگه (مصلی) ده کرد^(٢٥).

زانای پایه بهرز (ابن قدامة المقدسي) ده فەرموویت: سوننه ت وایه که نويزی جهژن له نويزگه (مصلی) دابکریت فەرمانی به ئیمامی عه لیش ﷺ به م شیوه یه کردوو، وه (ئیمامی نه وزاعی) وای به باش زانیوه . هه روه ها - اصحاب الرأي^(٢٦). به هه مان شیوه، ئەمه ووته ی (ابن المنذر) یشه^(٢٧).

وه هه ر که سیك نه ی توانی دهرچیت بو نويزگه (مصلی) له بهر نه خووشی یان گه وره یی ته مه ن، نويزی له مزگه وتدا کرد ئەوا هیچی له سه ر نی یه إن شاء الله (المغني) (٢/٢٣٠).

وه لی ره دا ناگادار کردنه وه یه که هه یه که پیویسته باس بکریت نه ویش نه وه یه که ئامانج له نويز کردن له نويزگه (مصلی) نه وه یه که موسلمانان له یه که شوین کو بنه وه به گه وره یی به لām نه وه ی نه مرو ئیمه ده ی بینین له زور به ی وولاتاندا که چه ند نويزگه (مصلی) یه که هه یه نه گه ر چی پیویستیش نه کات نه مه ی شتی که زانایان ووتوو یانه (مکروهه)^(٢٨)، هه ر نه وه نده ی ش به لکو هه ندی له نويزگه (مصلی) کان بوونه ته مین به ری حیزبایه تی بو پارچه پارچه کردنی ووشه ی موسلمانان (لا حول ولا قوة الا بالله).

(٢٣) (البخاري: ٩٥٦) و (مسلم: ٨٨٩) و (النسائي: ١٨٧/٣).

(٢٤) (البخاري: ١١٩٠) و (مسلم: ١٣٩٤).

(٢٥) (المدخل: ٢٨٣/٢).

(٢٦) واته: ئەو زانایانه ی که هه دیسیان پی نه گه یشتوو وه به ره ئی خو یان ئیشیان کردوو وه کو (قوتابخانه ی کوفه) وحه نه فه یه کان .

(٢٧) (المغني: ٢/٢٣٠).

(٢٨) (نهایة المحتاج: ٣٧٥/٢) للرملي.

(٦)

پۆیشتن وگەرانهوه له نوێژگه (المصلی)

له (جابری کوری عبدالله) هوه ﷺ فەرموویەتی پیغەمبەر ﷺ ئەگەر پۆژی جەژن بوایه پێگاکە ی دەگۆری ^(٢٩) .
 زانایە ی پایە بەرز (ابن القيم الجوزیة) دەفەرموویت: پیغەمبەر ﷺ پێگاکە کی جیاوازی دەگرتە بەر لە جەژنی پەمەزانداندا
 لە پێگاکە هوه دەپۆیشت و لە پێگاکە کی ترهوه دەهاتەوه، و تراوه: بۆ ئەوه ی سەلام لە خەلکی هەردوو پێگاکە بکات، وه
 و تراوه: بۆ ئەوه ی خەلکی هەردوو پێگاکە توشی بەرکەتی ببیت، وه و تراوه بۆ ئەوه ی هەرکەسیک پێویستی پێی بوو
 پێویستییهکە ی بۆ جی بەجی بکات، وه و تراوه: که ئەمە راستترینیانە لەبەر هەموو ئەم شتانه بووه، وه لەبەر چەند
 داناییهکی تر که هیچ ئیشیکی پیغەمبەر ﷺ بی دانایی نەبووه ^(٣٠) .

(ئیمامی نەوهوی) (رەحمەتی خۆای لی بیّت) لە پاش ئەوه ی ئەم چەند شتە ی سەرەوه باس دەکات دەفەرموویت:
 ئەگەر هۆیهکەشی نەزانراو بی سوننەتە شوینی بکەوین بەیهک جاری، خۆای گەوره باشتەر دەزانیت ^(٣١) .

دوو ناگادار کردنهوه:

یهکەم: (ئیمامی البغوي) له (الشرح السنة ٤ / ٣٠٢ - ٣٠٣) دەفەرموویت: سوننەتە که خەلکی بهیانی زوو بچیت بۆ
 نوێژگه (مصلی) پاش ئەوه ی نوێژی بهیانی دەکات بۆ ئەوه ی هەر کەس شوینی خۆی بگریت، والله اکبر بکەن
 وه دەرچوونی ئیمامیش لە کاتی نوێژدا دەبیّت .
 دووهم: (ئیمامی الترمذي) (٥٣٠) وه (ابن ماجة) (١٦١) له (عەلی) هوه ﷺ بۆمان دەگێرنهوه که فەرموویەتی: (سوننەتە
 به پی بچیت بۆ نوێژی جەژن) ^(٣٢) .

(٢٩) (البخاري: ٩٨٦) .

(٣٠) (زاد المعاد: ١ / ٤٤٩)، وانظر كلام الإمام البغوي في: (شرح السنة: ٣١٤/٤) .

(٣١) (روضة المحبين: ٢ / ٧٧) .

(٣٢) (وحسنه الشيخ الألباني في: صحيح سنن الترمذي: ١٦٤/١) .

(۷)

الله أكبر کردن له ههردوو (جهژندا)

خوای گهوره دهفهرموویت:

﴿ وَتَكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴾ [البقرة: ۱۸۵] .

واته: (ئهو كهسانه ی كه له په مهزاندای به پوژوو نه بوونه به هوی نه خووشی یان سهفهردن با له پاش په مهزان به پوژوو بین تا مانگه كه تهواو دهكهن و پاداشتی تهواو وهربگرن، وه خوای خویمان به گهوره بزاندن به وهی پوژووی بو بگرن و یادی بکه نه وه، چونكه رینمونیتانی کردوه، به لكو سوپاس و ستایشی خوا بکن).

وه جیگیر بووه كه پیغه مبهه (جهژنی په مهزان دهرده چوو الله ئه كبهری دهكرد ههتا دهگه یشته نوێژگه (مصلی) وه ههتا نوێژی تهواو دهكرد، كه نوێژی تهواو بكردایه الله أكبری نه دهكرد^(۳۳).

زانای فهرموده ناس (الألبانی) (په حمه تی خوای لی بییت) دهفهرموویت: لهم فهرموده یه دا به لگه ی دروستیته ئه وهی تیادیه كه موسلمانان کردوو یانه له به ناشكرا وتنی الله أكبر له پریگادا بو نوێژگه (المصلی) هه رچه نده زۆربه ی خه لکی ئه م سوننه ته یان به سوک گرتوو تا وای لیها توو نه مینی، وه ئه وهی كه باش بییت لیهدا یادی بخهینه وه ئه وهی كه به ناشكرا وتنی - الله أكبر - دروست نییه بوی كو بیته وه و به یه كه دهنگ بیلیت ههروه كو چون هه ندی له خه لکی ده یكهن، ههروه ها هه موو زیكریك دروست بییت دهنگ به رز بکه یته وه تیایدا یان دروست نه بییت، دروست نییه كو بیته وه به كو مه ل بیلیت، با له م شته به ناگا بین وهه میشه له پیش چاوی خو مانی دابننن كه

باشترین ریگا و رینمای (رینمای پیغه مبهه) (۳۴) .

وه پرسیار کرا له (شیخ الاسلام) (ابن تیمیه) (په حمه تی خوای لی بییت) دهرباره ی کاتی الله أكبر له جهژنه کاندای فهرمووی: سوپاس بو خوا، راستترین وته له الله أكبر کردن دا كه زۆربه ی زانایانی پیشین و تیگه یشتوانی له هاوه لآن پیشه وایانی له سه ر بییت له فه جری پوژی عه ره فه تا کو تایی (ایام التشریق) له پاش هه موو نوێژیک وه دروسته بو هه موو كه سیك به ناشكرا الله أكبر بییت له کاتی دهر چون بو جهژن ئه ویش به ریکه وتنی هه ر چوار زاناکه^(۳۵).

منیش ده لیم: كه ده فهرموویت (پاش هه موو نوێژیک) به تایبه تی هه یچ به لگه یه کی له سه ر نییه، ئه وهی راست بییت له هه موو کاتیك دا به بی تایبه ت کردنی به کاتیکی دیاری کراوه وه به لگه یه یه له سه ر ئه مه (ئیمامی البخاری) له کتییی (العیدین من صحیحه (۲ / ۶۶۱) ده فهرموویت:

(باب التکبیر أ یام المنی، وإذا غدا الی عرفه) .

ئیمامی عومر ؓ له خانوه که ی خو ی له مینا الله أكبری ده کرد خه لکی مزگه وته که گو ی یان له دهنگی ده بوو ئه وانیش الله اکبریان ده کرد وه خه لکی بازاریش الله اکبریان ده کرد هه تا (منی) ده هه ژایه وه له الله أكبر کردندا .

وه (عبد الله کوپی عومر) یش ؓ له (منی) الله أكبر ی ده کرد ئه و پوژانه وه پاش نوێژه کانیس، وه له سه ر جیگا که ی وه له ناو دهواره که ی، وه له دانیشتن و پویشتن و له هه موو ئه و پوژانه دا .

(۳۳) (رواه ابن أبي شيبة في: المصنف، والحاملي في: كتاب صلاة العیدین، بإسناد صحيح لكنه مرسل، لكن له شواهد يتقوى بها) ته ماشای: (السلسلة الصحيحة:

۱۷۰) بکه .

(۳۴) (سلسلة الأحاديث الصحيحة: ۱ / ۱۲۱) وللشيخ العلامة حمود التويجري (رحمه الله) رسالة مفردة في إنكار هذا التكبير الجماعي، وهي مطبوعة..

(۳۵) (مجموع الفتاوى: ۲۴ / ۲۲۰) وه ته ماشای: (سبل السلام: ۲ / ۷۱ - ۷۲) بکه .

وه (مهیمونه) ی دایکی موسلمانان (خوای لی رازی بیئت) له جهژنی قورباندا الله اکبری دهکرد، وه ئافره تانیش له دوای (أبانی کوپی عثمان) و (عومهری کوپی عبدالعزیز) هوه ﷺ الله اکبریان دهکرد شهوانی (التشریق) ^(۳۶) له گه ل پایاواندا له مزگهوت .

وه (عبد الله کوپی عومهر) ﷺ که بهیانی بچوویه بو نوێژ له جهژنی په مزان و قورباندا به ئاشکرا به دهنگی بهرز (الله اکبر) ی دهکرد ههتا دهگه یشته نوێژگه (مصلی) پاشان الله اکبری دهکرد ههتا ئیمام دههات ^(۳۷) .

وه ئهوهی من بزانه هیچ فەرموودهیهکی راست له پیغه مبهروه ﷺ نه هاتوو ده باره ی چۆنیهتی الله اکبر کردن به لکو له ههندی هاوه لانهوه ﷺ هاتوو: (عبدالله کوپی مهسعود) دهیفرموو: (الله اکبر الله اکبر، لا إله إلا الله، والله اکبر الله اکبر والله الحمد) ^(۳۸) .

وه (عبد الله کوپی عهباس) ﷺ دهیفرموو: (الله اکبر الله اکبر، الله اکبر والله الحمد، الله اکبر وأجل، الله اکبر علی ما هدانا) ^(۳۹) .

(البیهقی) به سه نه دیکی (صحیح) له (السنن الکبری) (۳ / ۲۱۶) له (سهلمانی خهیر) هوه ﷺ بۆمان دهیگێرێته وه که فەرموویهتی: الله اکبر بکه، الله اکبر، الله اکبر، الله اکبر کبیرا .

زۆریه ی زۆری خه لکی پیچه وانهی ئه م ذیکرانه ده که نه که له پیشینه کانه وه هاتوو، زیادی ده که نه و شتی تر داده هیئن که هیچ بنچینه کی نییه .

(ابن حجر) (په حمه تی خوای لی بیئت) له (فتح الباری) (۲ / ۵۳۶) ده فەرموویت: (چهند شتی که له کاته دا دروست کراوه که زیاده و هیچ بنچینه یه کی نییه) .

(۸)

چ کاتی که ده خویت له ههردوو جهژندا

له (أنس) ﷺ ده فەرموویت: پیغه مبهر ﷺ له جهژنی په مزاندا دهر نه ده چوو ههتا چهند ده که خورما یه کی ده خوارد ^(۴۰) . ئیمامی (المهلب) ده فەرموویت:

حیکمه ت له خواردندا پیش نوێژ ئه وه یه ههتا گومان به ریک گومان نه بات له به رده وامی پۆژوو گرتن ههتا نوێژی جهژن ده کړیت، پیغه مبهر ﷺ ریگای ئه م گومان برده نی گرت ^(۴۱) .

له (بورهید) هوه ﷺ فەرموویه تی:

پیغه مبهر ﷺ دهر نه ده چوو بو نوێژی جهژنی په مزان ههتا شتیکی نه خواردایا، وه جهژنی قوربان هیچی نه ده خوارد ههتا نه گه رایه ته وه پاشان له قوربانیه که ی خو ی ده خوارد ^(۴۲) .

زانای پایه بهرز (ابن قیم) ده فەرموویت:

به لام له جهژنی قوربان پیغه مبهر ﷺ هیچی نه ده خوارد ههتا له نوێژگه (مصلی) نه گه رایه ته وه وه له قوربانیه که ی خو ی ده خواد ^{۴۳} .

(۳۶) واته: پۆژانی ۱۱، ۱۲، ۱۳، مانگی ذی الحجة (دووه م و سێ هه م و چاره م پۆژی جهژنی قوربان) وه بۆیه پسی ی دهوتریت (التشریق) چونکه خه لکی گۆشتیان هه لده گرت له بهر خۆر .

(۳۷) الدار قطی وابن أبي شيبه وغيرهم بسند صحيح . ته ماشای: (ارواء الغلیل: ۶۵۰) بکه .

(۳۸) (ابن أبي شيبه: ۲ / ۱۶۸) به سه نه دیکی (صحیح) .

(۳۹) البیهقی: ۳ / ۳۱۵) به سه نه دیکی (صحیح) .

(۴۰) (البخاری: ۹۵۳) و (الترمذی: ۵۴۳) و (ابن ماجه: ۱۷۵۴) .

(۴۱) (فتح الباری: ۲ / ۴۴۷) .

(۴۲) (الترمذی: ۵۴۲) و (ابن ماجه: ۱۷۵۶) و (الدارمی: ۱ / ۳۷۵) و (أحمد: ۵ / ۳۵۲) سه نه ده که ی (حسن) ه .

زانای پایه بهرز (الشوکانی) ^(۴۴) دهفهرموویت:

حیکمهت له دواخستنی خواردن له جهژنی قورباندا ئهوهیه، ئه پوژه قوربانی کردن و خواردنی تییدا پریگه پییدراوه که خواردنی خوئی له قوربانیهکهی خوئی بیئت .
(ئیبین قدامه) وای فهرمووه ^(۴۵) .

(الزین بن المئیر) دهفهرموویت ^(۴۶):

خواردنی پیغه مبهه ^(۴۷) له هردوو جهژن له کاتی دروستی خویدا بووه بو دهرکردنی خیری تایبهتی پی یانهوه، به دهرکردنی سهرفته پیش هاتن بو نویژی جهژنی رهمهزان و دهرکردنی قوربانی له پاش نویژی جهژنی قوربان له دوای سهرپینی .

(۹)

خوشوشتن پیش جهژن

له (نافع) هوه (عبد الله کوری عومر) ^(۴۷) له جهژنی رهمهزان خوئی دهشوشتن پیش ئهوهی بجیت بو نویژگه (مصلی) ^(۴۷) .
(سعیدی کوری المسیب) دهفهرموویت:

سوننه تی جهژنی رهمهزان سی شته: به پی برۆیت بو نویژگه (مصلی) و خواردن پیش دهرچوون و خوشوشتن ^(۴۸) .
دهلیم: له وانیه مه بهستی سوننه تی هاوه لان ^(۴۹) بیئت، واته ریگا و رینمایئ ئهوان، ئه گهر نا هیچ له م بارهیهوه له پیغه مبههوه ^(۵۰) جیگیر نه بووه .

(ابن قدامه) دهفهرموویت:

سوننه ته خوبشوردیبت بو جهژن، وه (عبدالله ی کوری عومر) ^(۵۱) له جهژنی رهمهزان خوئی دهشوشتن و، وه له (عهلی) یشهوه ^(۵۲) گپردراوه ته وه .

وه (علقمة) و (عروه) و (عطاء) و (النخعی) و (الشعبی) و (قتاده) و (ابو الزناد) و (مالک) و (الشافعی) و (ابن المنذر) ^(۵۳) و ایان و وتوووه ^(۵۴) .

ئهوهی له پیغه مبههوه ^(۵۵) گپردراوه ته وه له م بارهیهوه ضهعیفه ^(۵۶) .

(۴۳) زاد المعاد (۱/ ۴۴۱) .

(۴۴) (نبیل الأوطار: ۳ / ۳۵۷) .

(۴۵) وانظر: (المغنی: ۲ / ۳۷۱) .

(۴۶) ته ماشای: (فتح الباری: ۲ / ۴۴۸) بکه .

(۴۷) (مالک: ۱ / ۱۷۷) و (الشافعی: ۷۳) و (عبد الرزاق: ۵۷۵۴) سه نه ده که یشی (صحیح) ه .

(۴۸) (الفریابی: ۱۲۷ / ۲) به سه نه دیکی سه حیح، ههروه کو چۆن له (إرواء الغلیل) (۲ / ۱۰۴) هاتوووه .

(۴۹) (المغنی: ۲ / ۳۷۰) .

(۵۰) فی: (سنن ابن ماجه: ۱۳۱۵) و فی إسناده جبارة بن المغلس وشيخه وهما ضعيفان، ورواه أيضا في (۱۳۱۶) وفيه يوسف بن خالد السَّمِّي، كذبه غير واحد.

(١٠)

نایا پێش و پاشی نوێژی جهژن نوێژی تر ههیه؟

له (عبداللهی کوری عه عباس) هوه ﷺ (پێغه مبهه) جهژنی په مهزان دوو پکاتی کرد نه له پێش و نه له پاشی نوێژی تری نه کرد^(٥١).

(ابن القیم) (په حمه تی خوی لی بیئت) ده فهرموویت^(٥٢):

نه پێغه مبهه ﷺ نه هاوه لان ﷺ نوێژیان نه ئە کرد که بگه یشتنایه ته نوێژگه (مصلی) نه له پێش و نه له پاش نوێژی جهژن.

(ابن حجر) (په حمه تی خوی لی بیئت) ده فهرموویت^(٥٣):

دهست که وتوو سه ره نه انجام ئە وهیه که نوێژی جهژن هیچ سوننه تیک نه له پێش و نه له پاش جیگیر نه بووه، به پێچه وانهی که سییکه وه که قیاسی دهکات له سه ره جمعه^(٥٤).

(١١)

حوکمی نوێژی ههردوو جهژن

(شیخ الاسلام) (ابن تیمیه) ده فهرموویت: له بهر ئە مه ئیمه ئە مه مان به راست داناوه که نوێژی جهژن فه رزی عهینه، وه کو ووتهی (ابو حه نیفه)^(٥٥) وجگه له ویش، وه یه کیکه له ووته کانی (شافعی) و یه کیکه له دوو ووتهی مه زه بهی (احمد).

وه ووتهی که سییک که بلی نوێژی جهژن (واجب) نییه، له وه پهری دووری دایه، چونکه نوێژی جهژن له گه وه ره ترین دروشمه کانی ئیسلامه وه خه لکی بوی کو ده بنه وه زیاتر له جمعه، وه الله اکبری تییدا دانراوه، وه ووتهی که سییک که بلیت فه رزی کیفایه یه ریک نییه و دانه مه زیت^(٥٦).

ئیمامی (الشوکانی) له (السیل الجرار) (٣١٥/١)^(٥٧) ده فهرموویت: بزانه پێغه مبهه ﷺ به رده وام ئەم نوێژی کردوه له جهژنه کاند، وه وازی لی نه هیناوه له جهژنیک له جهژنه کاند، وه فه رمانی به خه لکی کردوه که ده رچن بو نوێژ کردن هه تا فه رمانی کردوه به ده رچوونی ئافره تانی بالغ بوو، وئو ئافره تانه ی که له ژووری خوینان و ئافره تانی حه یزدار.

به لام فه رمانی به ئافره تانی حه یزدار کردوه که نوێژ نه کهن به لام ئاماده ی خیر و دوعای موسلمانان بن ته نانه ت فه رمانی کردوه به و ئافره تانه ی که عه بایان نییه (جلباب) له یه کیکی تر وه ری بگرن و ئاماده ی نوێژه که بن^(٥٨).

ئمه هه موو به لگه یه له سه ره ئە وه ی که ئەم نوێژه (واجب) ه وه رزی عهینه نه ک فه رزی کیفایه، فه رمان کردنی به ده رچوون بو نوێژ و اپیویست دهکات که فه رمان کردنه به نوێژیش بو که سییک که عوزری نه بیئت، به مانای ووته که چونکه ده رچوون بو نوێژ هویه که بو نوێژ کردن، وه واجب بوونی هویه که و اپیویست دهکات ئامانجه که ییش واجب بیئت (ئوه ی له پیناوی ده رده چیت که نوێژه که یه)، وه پیاو شایاتره له ئافره ت بهم حوکمه که نوێژی جهژن واجب بیئت له سه ریان.

(٥١) (البخاری: ٩٨٩) و (الترمذی: ٥٣٧) و (النسائی: ١٩٣/٣) و (ابن ماجه: ١٢٩١).

(٥٢) (زاد المعاد: ٤٤٣/٢).

(٥٣) (فتح الباری: ٤٧٦/٢).

(٥٤) (شرح السنه: ٣١٦-٣١٧/٤).

(٥٥) انظر: حاشية ابن عابدين: ١٦٦/٢ - فما بعد).

(٥٦) (مجموع الفتاوى: ١٦١/٢٣).

(٥٧) وعنه صديق حسن خان في: الموعظة الحسنة: ٤٢-٤٣).

(٥٨) البخاری (٣٢٤) و (٣٥١) و (٩٧١) و (٩٧٤) و (٩٨٠) و (٩٨١) و (١٦٥٢)، و (مسلم: ٨٩٠) من حديث أم عطية (رضي الله عنها).

پاشان (په حمه تی خوی لی بیئت) ده فەر موویت: وه به لکه ی تر له سهر واجب بوونی نویژی جهژن نه وه یه که نویژی جومعه لاده بات نه گهر جهژن و جومعه بکه ونه یه که پوژوهه^(۵۹) چونکه نه گهر شتیك واجب نه بیئت واجب لانا بات . وه جیگر بووه که پیغه مبه^(۶۰) به رده وام نویژی جهژنی به جه ماعت کردوه له و پوژوهی پیویست کرا هه تا کوچی دواپی کرد . له گهل نه مه یشدا فرمانی به خه لکی کردوه که ده رچن بو نویژی جهژن^(۶۱) .

زانامان (الألبانی) له (تمام المنة) (۳۴۴) پاش نه وه ی حه دیسی (أم عطية) ده هیئته وه و ده فەر موویت: (نه م شته ی باسکراوه به لکه یه له سهر واجب بوونی نویژی جهژن، وه نه گهر ده رچوون بو نویژی جهژن واجب بیئت نه وای شایاتره که نویژه که واجب) . هه روه کو چوون ناشارد ریته وه نه وه ی حه ق بیئت نه وه یه که واجب بیئت نه که ته نها سوننه ت .

(۱۲)

کاتی نویژی جهژن

له (عبدالله ی کوپی بسری) ها وه لی پیغه مبه^(۶۲) کاتی که ده رده چوو له گهل خه لکدا بو جهژنی په مه زان یان بو جهژنی قوربان، ئینکاری دواکه وتنی ئیمامی کردوه و فەر موویته تی: ئیمه له م کاته دا له نویژ ده بوینه وه، واته کاتی نویژی سوننه ت^(۶۱) . نه گهر کاتی که راهه تی نویژ به سهر بچوايه . نه م فەر مووده یه راستترین^(۶۲) فەر مووده یه له باسی کاتی نویژی جهژندا جگه له مه شتی تر ده گپریته وه به لام له رووی سه نه ده وه جیگر نابیئت .

(ابن قیم) ده فەر موویت: پیغه مبه^(۶۳) نویژی جهژنی په مه زانی دوا ده خست و نویژی جهژنی قوربانی پیش ده خست و به په له ده یکرد، (ابن عومەر) له گهل توندی شوینکه وتنی بو سوننه ت ده رنه ته چوو بو نویژ هه تا خوور هه لنه هاتایه^(۶۳) .

(صدیق حسن خان) ده فەر موویت: کاتی نویژی هه ر دوو جهژن پاش به رزبونه وه ی خوور به قه د رمیک هه تا خوور لار ده بیته وه (الزوال) زانایانیش یه که ده نگن له سهر سوود وه رگرتن له فەر مووده که هه رچه نده فەر مووده ی وا نابیئت به به لکه، به لام کو تایی کاته که ی لاریبونه وه ی خووره^(۶۴) .

(أبو بکر الجزائري) ده فەر موویت: کاتی نویژی هه ر دوو جهژن: له به رز بوونه وه ی خوور به قه د (رمیک) هه تا لار بوونه وه ی خووره، باشت وایه نویژی جهژنی قوربان له سه ره تایی کاته که وه بکریت تا خه لکی بتوانن قوربانی خویمان بکه ن، وه نویژی جهژنی په مه زان دوا بخریت تا خه لکی بتوانن سه رف ته ی خویمان ده ربکه ن^(۶۵) .

ناگادار کردنه وه یه که

نه گهر له کاتیکی ده رنه گدا زانرا که جهژنه نه وای نویژی جهژن له پوژی دوا ییدا ده کریت (ابو داود) (۱۵۷) و (النسائی) (۱۸۰/۳) و (ابن ماجه) (۱۶۵۳) به سه نه دیکی (صحیح) بو مان ده گپرنه وه له (هه بی عه مهیری کوپی

(۵۹) هه روه که چوون له حه دیشی ابو هورهیره دا^(۶۰) هاتوه: کاتیک جهژن و جومعه که وتنه یه که پوژوهه پیغه مبه^(۶۱) فەر مووی: (اجتمع في يومكم هذا عيدان، فمن شاء أجزأه من الجمعة، وإنا مجمعون).

واته: (له م پوژوهه دوو جهژن کو بوونه ته وه هه رکه سیك وویستی لی بیئت نویژی جهژنی به سه وه له جیاتی جومعه یه، وه ئیمه نویژی جومعه ده که یین) (رواه أبو داود: ۱۰۷۳) و (ابن ماجه: ۱۳۱۱) و سنده حسن، وانظر: (المغني: ۳۵۸/۲)، و (مجموع الفتاوى: ۲۴/۲۱۲).

(۶۰) ته ماشای: (نیل الأوطار: ۳/ ۳۸۲ - ۳۸۳) و (الروضة الندية: ۱/ ۱۴۲) بکه .

(۶۱) ته ماشای: (فتح الباري: ۲/ ۴۵۷) و (النهاية: ۲/ ۱۳۳) بکه .

(۶۲) (علقه البخاري في: صحيحه: ۲/ ۴۵۶)، و (وصله أبو داود: ۱۱۳۵، وابن ماجه: ۱۳۱۷، والحاکم: ۲۹۵/۱، والبيهقي: ۲۸۲/۳) و اسناده صحیح.

(۶۳) (زاد المعاد: ۱/ ۴۴۲) .

(۶۴) (الموعظة الحسنة: ۴۳/ ۴۴) .

(۶۵) (منهاج المسلم: ۲۷۸) .

ئەنەس(ه) هەو لەچەند مامیکیه‌وه که‌هاو‌ه‌لی پیغەمبەر ﷺ بوون، شایه‌تیان داوه که‌ئەوان دوینی(مانگی یه‌ک شه‌وه‌ی شه‌وال) یان بینیه‌وه، پیغەمبەر ﷺ فەرمانی پێیان کرد که‌ پوژو بشکینن وئەگەر به‌یانی هەستت بو نوێژگه (مصلی) بو نوێژی جەژن .

(۱۳)

بانگ وقامەت نی‌یه لە نوێژی هەردوو جەژندا

له (جابری کوری سه‌موره) هوه ﷺ ده‌فه‌رموویت:

نوێژم کرد له‌گه‌ل پیغەمبەری خوا ﷺ هەردوو جەژن زیاتر له‌جاریک و دووجار به‌بی بانگ وقامەت ^(٦٦).

(ابن عباس و جابر) ﷺ: فه‌رموویانه:

له‌جەژنی په‌مه‌زان و قورباندا بانگ نه‌ده‌درا ^(٦٧).

(ابن القیم) ده‌فه‌رموویت:

پیغەمبەر ﷺ ئەگەر بگه‌یشتایه‌ته نوێژگه (مصلی) نوێژی ده‌کرد به‌بی بانگ وقامەت، وه‌نه‌یشووتراوه (الصلاة جامعة) سوننەت وایه هیچ له‌مانه نه‌وتریت ^(٦٨).

ئیمامی (صنعانی) قسه له‌سه‌ر ئەم فه‌رموده‌یه ده‌کات و ده‌فه‌رموویت:

ئەمه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئەوه‌ی ئەمانه دروست نین له‌جەژندا و بیدعه‌ن ^(٦٩).

(۱۴)

چونیتی نوێژی جەژن

یه‌که‌م: - دوو پکاته، له‌به‌ر پێوایه‌تی ئیمامی (عمر) ﷺ: نوێژی سه‌فه‌ر دوو پکاته و نوێژی قوربان دوو پکاته و نوێژی جەژنی په‌مه‌زان دوو پکاته، ته‌واون به‌ بی کورت کردنه‌وه له‌سه‌ر زمانی محمد ﷺ ^(٧٠).

دووهم: - یه‌که‌م پکات ده‌ست پێ ده‌کریت وه‌کو هه‌موو نوێژه‌کان به‌ الله اکبر (تکبیره الإحرام) پاشان هه‌وت الله اکبر (تکبیره) ی تیدا ده‌کریت، له پکاتی دووه‌میشدا پینچ (تکبیره) ی تیدا ده‌کریت جگه له (تکبیره) ی ده‌رچوون بو پکوع و سجود وه‌له‌سانه‌وه .

له خاتوو عایشه‌وه (خوای لی رازی بی‌ت) که پیغەمبەر ﷺ له‌نوێژی جەژنی په‌مه‌زان و قوربان هه‌وت (تکبیره) ی کردوه له پکاتی یه‌که‌م و له پکاتی دووه‌م پینچ (تکبیره) ی ده‌کرد جگه له (تکبیره) کانێ تر ^(٧١).

(٦٦) (رواه مسلم: ٨٨٧) و (ابوداود: ١١٤٨) و (الترمذی: ٣٢٥).

(٦٧) (البخاري: ٩٦٠)، و (مسلم: ٨٨٦).

(٦٨) (زاد المعاد: ٤٤٢/١).

(٦٩) (سبل السلام: ٦٧/٢).

(٧٠) (النسائي: ١٨٣/٣) و (البيهقي: ٢٠٠/٣) و (أحمد: ٣٧/١) و (الطحاوي في: شرح معاني الآثار: ٤٢١/١) وسنده صحيح.

(٧١) (أبوداود: ١١٥٠) و (ابن ماجه: ١٢٨٠) و (أحمد: ٧٠/٦) و (البيهقي: ٢٨٧/٣) وإسناده صحيح.

ئاگادار کردنه‌وه‌یه‌ک

سوننەت وایه له (تکبیره) دا پێش خویندنی فاتحه بی‌ت، هه‌روه‌کو چۆن له وه‌رموده‌یه‌دا هاتوه‌وه که (أبو داود: ١١٥٢)، و (ابن ماجه: ١٢٧٨)، و (أحمد: ١٨٠/٢) ده‌یگێرته‌وه له (عه‌مری کوری شوعه‌یب له باوکی‌یه‌وه له‌باپیری‌یه‌وه ده‌فه‌رموویت: پیغەمبەر ﷺ له‌نوێژی جەژن هه‌وت (تکبیره) ی کرد له پکاتی یه‌که‌م پاشان فاتحه‌ی خویند پاشان الله اکبری کردو چووه پکوع پاشان سه‌جود پاشان هه‌ستایه‌وه و پینچ (تکبیره) ی کرد پاشان فاتحه‌ی خویند و الله اکبری کردو چووه پکوع و پاشان چووه سجود. که ئەمه فه‌رموده‌یه‌کی (حسن) ه، وه ته‌ماشای: (إرواء الغلیل: ١٠٨/٣-١١٢) بکه.

وه پینچه‌وانه‌ی ئەمه راست و دروست نییه، هه‌روه‌کو چۆن زانای پایه‌به‌رز ابن القیم له: (زاد المعاد: ٤٤٣/١-٤٤٤) روونی کردوته‌وه.

ئیمامی (البغوی) ده فەرموویت: ئەمە ووتە ی زۆربە ی زانیانە لە صەحابە و پاش ئەوان ﷺ کە لە پکاتی یەکەم حەوت (تکبیرە) جگە لە (تکبیرە) ی دەست کردن بە نوێژ، وە لە پکاتی دووهم پینچ (تکبیرە) جگە لە (تکبیرە) ی هەستانی پیش خویندنی فاتحە ئەمە گیردراو تەو لە (ئەبو بکرو عمرو علی ﷺ) .^(۷۲)

سێیەم: - بە (صەحیحی) نەهاتوو لە پیڤەمبەرەو ﷺ کەوا دەست بەرز بکاتەو لە گەل (تکبیرە) کانی جهژن^(۷۳)، بەلام (ئەبن القیم) ده فەرموویت: (ابن عمر) ﷺ لە گەل زۆر بەدوا گەپانی بو سوننهت دەستی بەرز دەکردەو لە گەل هەموو (تکبیرە) یە کدا^(۷۴) .

منیش دەلیم: باشترین رینمایی، رینمایە و هیدایەتی پیڤەمبەر ﷺ .

مامۆستامان (الألبانی) لە (تمام المنة ۳۴۸) ده فەرموویت: لە گەل ئەو ی لە (عومەر) و کورەکیەو ﷺ گیردراو تەو ئەمە ناکات بە سوننهت بە تاییبەتی کە پریوایەتی هەردووکیان لێراده (صحیح) نی یە .

پریوایەتی (عومەر ﷺ) (البیهقی) دەگێرێتەو بە سەندیکی (ضعیف) (لاوان) پریوایەتی کورەکی ﷺ هیشتا نەم دۆزیو تەو و لە سەری رانەو ستاوم .

هەروەها مامۆستامان لە (أحكام الجنائز ۱۴۸) دەربارە ی شتیکی کە نزیکە لەم حوکمەو ده فەرموویت: هەرکە سیک واکومان دەبات کە (عبدالله ی کوری عومەر) ﷺ ئەم شتە ی نە کردوو لە خوێهەو بە لکو لە پیڤەمبەری ﷺ وەرگرتوو بو ی هەیه دەستی بەرز بکاتەو .

چوارەم: - بە (صەحیح ی) نەهاتوو لە پیڤەمبەرەو ﷺ ذکرێکی دیاری کراو لە نیوان (تکبیرە) کانی جهژن بە لام جیگیر بوو بە سەندیکی (باش) لە پریوایەتی (البیهقی) (۲۹۱/۳) لە (عبدالله ی کوری مسعود) ﷺ کەوا دەربارە ی نوێژی جهژن فەرموویەتی: لە نیوان هەردوو (تکبیرە) یە کدا حەمدو سوپاس و ستایشی خوی تێدایە .

(ابن القیم) ده فەرموویت: پیڤەمبەر ﷺ بی دەنگ دەبوو لە نیوان هەردوو (تکبیرە) دا و کەمیک دەو ستا، وە لێ ی نەگێردراو تەو ذکرێکی دیاری کراو بخوینیت لە نیوان (تکبیرە) کاند .

منیش دەلیم: باشترین هیدایەت و رینمایی، هیدایەتی پیڤەمبەر ﷺ .

پینچەم: - کە (تکبیرە) کانی تەواو دەکرد دەستی بە خویندنهو ی فاتیحە و پاشان ﴿ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ﴾ [ق: ۱] لە پکاتی کدا دەخویندو لە پکاتە کە ی تردا ﴿اَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ﴾ [القمر: ۱] ی دەخویند^(۷۵) .

و هەندێ جاریش ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ [الأعلى: ۱] و ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ﴾ [الغاشية: ۱] ی دەخویند^(۷۶) .

(ابن القیم) ده فەرموویت: هەردووکیان بە (صەحیح ی) هاتوو جگە لەو دووانە هیچی تر بە (صەحیح ی) نەهاتوو^(۷۷) .

شەشەم: - ئیتر هەموو شیوازه کانی تری وەکو نوێژە کانی تری وایە جیاوازی نی یە .

هەوتەم: - هەرکە سیک فریای نوێژی جهژن نە کەوت بە جەماعەت ئەوا دوو پکات دەکات .

(ئیمامی البخاری) (پەرحمەتی خوی لێ بیئت) ده فەرموویت:

(باب اذا فاتح العید یصلي رکعتین)^(۷۸) .

(۷۲) (شرح السنة: ۳/۴، ۳۰۹) وەتە ماشای: (مجموع الفتاوى: ۲۴/۲۲۰-۲۲۱) بکە .

(۷۳) انظر لزاما: (إرواء الغلیل: ۳/۱۱۲-۱۱۴) .

(۷۴) (زاد المعاد: ۱/۴۴۱) .

(۷۵) (مسلم: ۸۹۱) و (النسائي: ۸۴۱۳) ، و (الترمذي: ۵۳۴) ، و (ابن ماجه: ۱۲۸۲) عن ابن واقد الليثي ﷺ .

(۷۶) (مسلم: ۸۷۸) ، و (الترمذي: ۵۳۳) ، و (ابن ماجه: ۱۲۸۱) من حديث النعمان بن بشير ﷺ .

(۷۷) (زاد المعاد: ۱/۴۴۳) ، و هه نديک له زانیان باسی حکمە تیان کردوو لە خویندنی ئەم سورەتانە، تەماشای قسەکانیان بکە لە: (شرح مسلم: ۱۸۲/۶) ، و (نبیل الأوطار: ۳/۲۹۷) .

(۷۸) (صحیح البخاری: ۱/۱۳۵، ۱۳۴-هندیة) .

(١٦)

وتار خویندنه وەو نامادەبوونی خەلکی بە ئارەزووی خۆیان

لە (أبي سعيد الخدري رضي الله عنه) فەرموویەتی :

پێغەمبەر ﷺ پۆژی جەژنی قوربان دەردەچوو بۆ نوێژگە (مصلی) یەكەم شت دەستی پێ دەکرد نوێژ کردن بوو پاشان دەپۆی بەرامبەر خەلکی رادەوهستا و خەلکی دانیشتبوون لەسەر پۆلی خۆیان و نامۆزگاریانی دەکرد و فەرمانی پێ یان دەکرد ^(٨٨).

وتاری جەژن وەکو هەموو وتارەکانی ترە، دەست پێ دەکریت بە حمد و سوپاس و ستایشی خۆی گەورە .
(ابن القيم) دەفەرموویت:

پێغەمبەر ﷺ هەموو وتارەکانی بە (الحمد لله) دەست پێ دەکرد تەنها فەرموودەیه کیشی لێ نەگێردراوە تەو کەوا وتاری جەژن بە (الله أكبر) دەست پێ بکات .

بەلکو (ابن ماجة) ^(٨٩) لە سوننه کەیدا دەگێرێتەو کە (سعد القرظ) بانگدەری پێغەمبەر ﷺ زۆر الله اکبری دەکرد لەناو وتارەکەدا و زۆر الله اکبری دەکرد لەناو وتاری هەردوو جەژن، ئەمە بەلگە نییە لەسەر ئەو پێغەمبەر ﷺ وتارەکەدا بە الله اکبر دەست پێ دەکرد ^(٩٠).

هەروەها بە (صهحي) نەهاتوو لە سوننه تەدا کەوا وتاری جەژن دوو وتاریت و لە نیوانیاندا دابنیشریت، بەلکو ئەو پێغەمبەر ﷺ هاتوو فەرموودەیه کە زۆر لاوازه (ضعيف) ٥، (البزار) لە (المسند رقم ٥٣ مسند سعد) عن (شيخه عبدالله بن شبيب بسنده عن سعد رضي الله عنه) کەوا پێغەمبەر ﷺ دوو وتاری دەدا لە نیوانیاندا دادەنیشت، دەریارە (عبدالله كوري شبيب) (بوخاری) دەفەرموویت: (منكر الحديث) بۆیه وتاری جەژن بەیهك وتار دەمینیته وە لە بنچینه دا، وە نامادە بوونی وەکو نوێژگە واجب نییە لە (عبدالله كوري سائب) هەو ﷺ دەفەرموویت:

نامادە ی جەژن بووم لەگەڵ پێغەمبەر ﷺ کاتی نوێژ تەواو بوو فەرمووی:

(إنا نخطب، فمن أحب أن يجلس لخطبة فليجلس، ومن أحب أن يذهب فليذهب) ^(٩١).

واتە: ئیمنه وتار دەدەین ئەو پێی خۆشه بۆ وتارەکە دابنیشریت با دابنیشریت وە ئەو پێی خۆشه بپروات با بپروات.
(ئین القیم) (رەحمەتی خۆی لێ بیئت) دەفەرموویت ^(٩٢):

پێغەمبەر ﷺ روخسەتی داو بۆ کەسیك نامادە ی جەژن بیئت دابنیشریت یان بپروات .

(٨٧) وانظر كتاب: (الأم: ١ / ٢٣٥-٢٣٦ للإمام الشافعي)، و(عارضه الأحوذی: ٦-٣/٣ للقاضي ابن العربي المالكي).

(٨٨) (البخاري: ٩٥٦) و(مسلم: ٨٨٩) و(النسائي: ٣ / ١٧٨) و(البيهقي: ٣ / ٢٨٠).

(٨٩) (برقم: ١٢٨٧) وإسناده ضعيف .

(٩٠) (زاد المعاد: ١ / ٤٤٧-٤٤٨) .

(٩١) (أبو داود: ١١٥٥)، و(النسائي: ٣ / ١٨٥)، و(ابن ماجة: ١٢٩٠)، و(الحاكم: ١ / ٢٩٥)، وإسناده صحيح .

(٩٢) (زاد المعاد: ١ / ٤٤٨)، وانظر: (مجموع فتاوى شيخ الإسلام: ٢٤ / ٢١٤) .

(۱۷)

کۆبونه وهی جومعه و جهژن له یهك رۆژدا

(أبو داود: ۱۰۷۰) و (النسائي: ۳ / ۶۹۴) و (ابن ماجة: ۱۳۱۰) و (ابن خزيمة: ۱۶۶۴) و (الدارمي: ۱۶۲۰) و (أحمد: ۴ / ۳۷۲) له (اياسی كورپی باوكی پهملهی شامی) هوه دهگێرنه وه دهفهرموویت: (معاویهی كورپی ابی سفیان) م ﷺ بینی پرسپاری له (زهیدی كورپی أرقم) ﷺ دهكرد دهیفرموو: ئایا لهگهڵ پیغه مبهردا ﷺ بینووته دوو جهژن كۆببیته وه له یهك رۆژدا؟ فهرمووی: به لئى . فهرمووی: چی کردوو؟ فهرمووی: نوێژی جهژنی کردوو و پاشان پوخسه تی داوه بۆ نوێژی جومعه و فهرموویه تی: (من شاء أن يصلي فليصل) (۹۳).

واته: ئه وهی وستی لئیه نوێژ بکات با بیکات.

وه له (أبی هورهیره) ﷺ و جگه له ویشه وه له پیغه مبهروه ﷺ له م جوړه گێردراوه ته وه . وه هاوه لانیش ﷺ ئیشیان به وه کردوو، (عبدالرزاق) له (المصنف: ۳ / ۳۰۵) و (ابن شيبه) له (المصنف: ۲ / ۱۸۷) به سه نه دیکی (صه حیح) له ئیمامی عهلییه وه ﷺ دهگێرنه وه كه وا دوو جهژن كۆبونه وه له یهك رۆژدا فهرمووی: ئه وهی دهیه وی نوێژی جومعه بکات با بیکات و ئه وهی دهیه وی دابنیشیت با دابنیشیت . وه له (صحيح البخاري: ۵۲۵۱) له (عثماني كورپی عفان) هوه ﷺ به م شیوهیه هاتوو . وه له (سنن أبی داود: ۱۰۷۲) و (مصنف عبدالرزاق رقم: ۵۷۲۵ بسند صحيح) (عن ابن الزبير) كه وا فهرموویه تی:

دوو جهژن كۆبونه وه له یهك رۆژدا كۆیانی کرده وه و کردیانی به یهك، رۆژی جومعه له به یانییه كه ی دا ته نها دوو پکاتی جهژنی په مه زانی کرد هیچی تری نه کرد هه تا عه سر.

(ئیمامی الشوكانی) له (نیل الأوطار ۳ / ۳۴۸) پاش ئه م ریوایه ته ده فهرموویت:

ناشکراکه ی وایه كه وا نوێژی نیوه رۆی نه کردوو، وه له م فهرموده یه دا ئه وهی تیا دایه كه وا ئه گه ر نوێژی جومعه لا درا به شیوه یه كه له شیوازه دروسته كان واجب نی یه له سه ر ئه و كه سه ی كه له سه ری لاچوو نوێژی نیوه رۆ بکات، وه (عطاء) یش وای بۆ چوو .

وه ناشکرایه كه وا دهوتریت نوێژی جومعه ئه صل و بنچینه یه وه تۆ ده زانیت ئه وهی كه خوای گه وه فه رزی کردوو له سه ر به نده کانی له رۆژی جومعه دا بریتیه له نوێژی جومعه، واجب کردنی نوێژی نیوه رۆ له سه ر كه سیك كه نوێژی جومعه ی از لئى هیئا بیته له بهر عوزرێك یان به بی عوزر پیوستی به به لگه هیه، به لام هیچ به لگه یه كه نییه كه دهستی پیوه بگرین ئه وهی من بزانه.

(۱۸)

پیرۆزبایی کردنی جهژن

پرسیار کرا له (شیخ الاسلام) (ابن تیمیة) ده باره ی پیرۆزبایی له جهژندا فهرمووی (۹۴):

پیرۆزبایی کردن له رۆژی جهژندا به وهی هه ندیک به هه ندیک تر بلین كه به یهك دهگه ن له دوای نوێژه كه: (تقبل الله منا ومنك).

واته: خوای گه وه له ئیمه و ئیوه یشی وه برگیریت، یان بلین خوای گه وه بیگێریته وه، وه كو ئه مانه ئه مه له كۆمه لێك له هاوه لانه وه ﷺ گێردراونه ته وه كه ووتویانه، وه ئیمامی مه زه به کانیش ریگه یان پی داوه وه كو ئه حمه د و جگه له ویش، به لام ئه حمه د ده فهرموویت: من به كه س نالیم ئه گه ر كه سیکیش پیم بلئى وه لامی ده ده مه وه، چونکه وه لام

(۹۳) وقد صحح الحديث الإمام علي بن المديني كما في: (التلخيص الحبير: ۲ / ۹۴).

(۹۴) (مجموع الفتاوى: ۲۴ / ۲۵۳۴).

دانه وهی سهلام واجبه، به لام دهست پی کردنی پیروزیایی له سوننهت دا فهرمانی پی نهکراوه، ئه وهی دهیکات پی شهوای ههیه و ئه وهی نایکات پی شهوای ههیه (والله أعلم)^(۹۵) .

(إِبْنُ الْحَجَرِ) ده فهرموویت^{۹۶} :

بۆمان گێردراوه ته وه له (المحاملیات) بسند حسن عن (جبیر بن نفیر) که فهرموویه تی: هاوه لانی پیغه مبه ر^(۹۷) ئه گهر له رۆژی جهژن بهیه که بگه یشتنایه به یه کتریان دهوت: (تقبل الله منا ومنكم).

واته: خوای گه وره له ئیمه و ئیوه ییشی قه بول بکات.

(إِبْنُ قِدَامَةَ) له (المغنی: ۲ / ۲۵۹) ده لیت: که (محمد کوری زیاد) فهرموویه تی:

له گهل (أبی امامه ی الباهلی) و جگه له ویش بوومه له هاوه لانی پیغه مبه ر^(۹۸) که بگه پارانایه ته وه له نویژی جهژن بهیه کتریان دهوت: (تقبل الله منا ومنكم).

(ئیمامی ئه حمه د) ده فهرموویت:

إِسْنَادِي فَرْمُوودَه كَهِي (أَبِي أَمَامَةَ) ^(۹۷) بَاشَه (جِيْد) ه .

به لام وتهی زۆربه ی خه لکی که بهیه کتری ده لین: (کل عام وأنتم بخیر)

واته: هه موو سالی که به خوشی به رنه سه ریان له خوشی دا بن و وینه ی ئه مانه وه رناگیرین و رته ده کړینه وه!! به لکو ئه مه له و بابه ته یه که خوای گه وره ده فهرموویت:

﴿أَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِلَّذِي هُوَ خَيْرٌ﴾ [البقرة: ۶۱] .

واته: ئایا ئه وهی که باشتره ده یگۆر نه وه به وهی که که متره؟.

(۱۹)

قوربانی کردن

مه ریکه (ناژه لیکه) سه ر ده بر دیت له دوای نویژی جهژنی قوربان بۆ خو نزیك کردنه وه له خوای گه وره که ده فهرموویت:

﴿قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ﴾

[الأنعام: ۱۶۲].

واته: ئه ی محمد ^(۹۸) بلئ به راستی نویژ کردن و قوربانی کردن و ژیان و مردنی من ته نها بۆ په روه ر دگاری جیهانیانه که به بی هاوبه ش و هاوه له . (نُسك): لی ره دا به مانای سه ر برین دیت بۆ نزیك بوونه وه له خوای گه وره^(۹۸) .

زانایان جیاوازیان ههیه له سه ر حوکمی قوربانی کردن ئایا واجبه یان سوننهت، ئه وهی راست بی ت له به لگه جیاوازه کان ئه وه یه که واجبه .

به لگه ی ئه و که سانه ی که ده لین واجبه:

یه که م: له (أبی هورهیره وه) ^(۹۹) فهرموویه تی: پیغه مبه ر^(۹۸) فهرموویه تی:

بِن كَان لَه سَعَةٌ وَلَمْ يَضَحْ فَلَا يَقْرَبَنَّ مَصَلَاتَنَا^(۹۹) .

(۹۵) وه الجلال السيوطي له ناميلکه کهیدا: (وصول الأمانی بأصول التهانى) شوینه واری له زیاتر له یه کیک له زانایانی سه له فه وه هیتاوه که باسی پیروزیایی کردنی تیدایه، وه چاپ کراوه له ناو: (الحاوي للفتاوى: ۱/ ۸۱) بگه پیره وه سه ری، هه روه ها ته ماشای په رتوکی: (المصنوع في معرفة الحديث الموضوع ی علي الفاري: ۸۵) وته علیقی موحه قیقه که ی بکه .

(۹۶) (فتح الباري: ۲ / ۴۴۶) .

(۹۷) وه بپوانه: (الجواهر النقي: ۳ / ۳۲۰) وه السيوطي له: (الحاوي: ۱ / ۸۱) ده فهرموویت: (إسناده حسن) .

(۹۸) ته ماشای: (منهاج المسلم: ۳۵۵ - ۳۵۶) بکه .

(۹۹) (أحمد: ۱/ ۳۲۱) ، و (ابن ماجه: ۳۱۲۳) ، و (الدارقطني: ۴ / ۲۷۷) وسنده حسن .

واته: ههه كهسيك توانای ههبيت و قوربانى نهكات با نزيك نويزگه كه مان (مصلی) كه مان نهكه ويئت.

شيوه ی بهلگه هيئانه وه لهه فهرمودهيه نهويه كاتيک پيغه مبهه ﷺ به رهه لستی کرد له وهی كهسيك كه توانای قوربانى ههبيت و قوربانى نهكات به وهی كهوا نزيك نويزگه كه مان (مصلی) كه مان نهكه ويئت و نهيات بو نويزی جهژن، نه مه بهلگهيه لهسهه نه وهی كه واجبيکی وان لی هيئاوه، وهكو بلی سوودی نيبه خو نزيك کردنه وه له خواى گهوره لهگه ل وان ليهيئانی نهه واجبه.

دووهم: له (جوندوبی كورپی عبدالله به جهلی) وهه ﷺ فهرمويه تی: پيغه مبهه ﷺ بينی له پوژی جهژنی قوربان دا فهرمووی:

من ذبح قبل أن يصلي فليُعد مكانها أخرى، ومن لم يذبح فليذبح^(۱۰۰).

واته: ههه كهسيك قوربانى کردوهه پيش نه وهی نويزی جهژن بکات با له جياتی نهه قوربانيبه قوربانيبه کی تر بکات، وه نه وهشی نه يکردوهه با بيکات.

فهرمانی پيغه مبهه ﷺ ئاشکرايه كه بو واجبه و هيچ فهرمودهيه کی تر نه هاتوهه لهه واجبه وه فهرمانه كه بگوريت بو سوننه ت.

سئهم: له (ميخنه فی كورپی سولهيم) وهه ﷺ كهوا پيغه مبهه ﷺ ی دیوه وتاری دها له پوژی عه ره فه داو فهرمويه تی: (على أهل كل بيت في كل عام أضحية وعتيرة، أتدرون ما العتيرة؟ هذه التي يقول عنها الناس: رجبية).

واته: لهسهه خه لکی هه موو مالیک پيوسته له هه موو سالیكدا قوربانيبه ك و عه تيره يه^(۱۰۱) بکهن، ئايا نه زانن عه تيره چی يه؟ نه وهيه كه خه لکی پيی ده لین (ره جه بيه)^(۱۰۲).

نهه فهرمودهيه شه فهرمانی تيا دايه بهه واجب بوونی، به لام (عه تيره) نه سخ بوته وه و ئيشی پي ناکريت، وه نه سخ بوونه وهی (عه تيره) نابيته هو ی نه سخ بوونه وهی قوربانى، به لکو قوربانى ما وه ته وه لهسهه بنچينه ی خو ی.

(ابن الاثير) فهرمويه تی: عه تيده نه سخ بوونه وه به لکو لهسهه تاي ئيسلام دا هه بووه و پاشان ئيشی پي نه کراوه^(۱۰۳) به لام نه وانهی پيچه وانهی نه وهن كه قوربانى کردن واجبه گه وره ترين شو به يان كه قوربانى کردن سوننه ته نهه فهرمودهيه ی پيغه مبهه ﷺ كه ده فهرمويت:

(إذا دخل العشر، فأراد أحداكم أن يضحي فلا يمسه من شعره، ولا من بشره شيئاً)^(۱۰۴).

واته: نه گهه مانگ بووه ده پوژ، يه كيک له ئيوه ويستی قوربانى بکات با ده ست له تووکه كه ی (مووه كه ی) و پيسته كه ی) نه دات.

ده لین^{۱۰۶}: نهه فهرمودهيه بهلگهيه لهسهه نه وهی قوربانى کردن واجب نيبه چونكه پيغه مبهه ﷺ فهرمويه تی: (نه گهه كهسيك ويستی لی بيت) نه گهه واجب بوايه ويسته كه ی نه ده گه رانده وه بو نه وه كه سه .

(۱۰۰) (البخاري: ۵۵۶۲)، و (مسلم: ۱۹۶۰)، و (النسائي: ۷ / ۲۲۴)، و (ابن ماجه: ۳۱۵۲).

(۱۰۱) أبو عبيد له (غريب الحديث: ۱ / ۱۹۵) ده فهرمويت: قوربانيبه ك بووه له ره جه بدا ده كرا، خه لکی سه ره ده می نه فامی خو يان پي نزيك ده كرده وه له خوا، پاشان ئيسلام هات و بهو شيوه يه ك مايه وهو، هه تا دوايی نه سخ كرايه وه ونه ما .

(۱۰۲) (أحمد: ۴ / ۲۱۵)، و (ابن ماجه: ۳۱۲۵)، و (أبو داود: ۲۷۸۸) وقواه الحافظ في: (الفتح: ۱۰ / ۴).

(۱۰۳) (جامع الأصول: ۳ / ۳۱۷) وه بهوانه: (الأدلة المطننة على ثبوت النسخ في الكتاب والسنة) (۱۰۳ - ۱۰۵) و (المغني: ۸ / ۶۵۱ - ۶۵۰).

(۱۰۴) (مسلم: ۱۹۷۷)، و (أبو داود: ۲۷۹۱)، و (النسائي: ۷ / ۲۱۱ و ۲۱۲). و (البغوي: ۱۱۲۷) و (ابن ماجه: ۳۱۴۹) و (البيهقي: ۹ / ۲۶۶) و (أحمد: ۶ / ۲۸۹) و (۶ / ۳۰۱ و ۳۱۱) و (الحاكم: ۴ / ۲۲۰) و (الطحاوي في: شرح معاني الآثار: ۴ / ۱۸۱) له چه ند ريگايه كه وه له (أم سلمه) وه (ره زای خواى لی بيت).

(۱۰۵) ده پوژی سه ره تاي مانگی (ذي الحجة) يه .

(۱۰۶) (المجموع: ۸ / ۳۰۱) و (مغني المحتاج: ۴ / ۲۸۲) و (شرح السنة: ۴ / ۳۴۸) و (المحلى: ۸ / ۳).

(شیخ الاسلام) (ابن تیمیه) (رحمه تی خوی لی بیئت) پاش ئه وهی ئه وه به راست داده نیت که قوربانی کردن واجب و هلامی ئه م شوبه هیه دداته وه و ده فهرموویت^(۱۰۷) :

ئه وانه ی نه فی واجب بوونی قوربانی کردن ده که نه به لگه یان پی نییه، پالپشت و کوله گه یان ته نها ئه م فهرمووده یه ی پیغه مبه ره ﷺ که ده فهرموویت :

(ههر که سیك و یستی قوربانی بکات) ده لئین واجب په یوه ست ناکریت به ویسته وه ئه مه قسه یه کی کورته، به راستی واجب نادریته دهستی به نده و بوتریت: ئه گهر ویستت لی بوو ئه وای بیکه، به لکو واجب په یوه ست ده کریت به مهرجه وه بو پروونکردنه وهی حوکمیک له حوکمه کان وه کو خوی گه و ره ده فهرموویت :

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا .. ﴾ [المائدة : ٦] .

وایان داناوه: ئه گهر ویستان هه لسن، وه وایان داناوه ئه گهر ویستت قورئان بخوینیت په نا بگره به خوا، ده ست نویتز واجب، قورئان خویندنیس له نویتزدا واجب، وه ده فهرموویت :

[إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ، لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ] [التکویر : ٢٧] .

ویستنی (استقامه) واجب، پاشان (رحمه تی خوی لی بیئت) ده فهرموویت^(۱۰۸) : هه روه ها واجب نییه له سه ره هه موو که سی قوربانی بکات به لکو واجب له سه ره ئه و که سه ی که توانای هه بیئت، ئه وهی ده یه ویت قوربانی بکات وه کو پیغه مبه ره ﷺ ده فهرموویت: ههر که سیك ده یه ویت حه ج بکات با په له بکات، چونکه له وانه یه شت ون بیئت و پیویستی بیته پیشه وه^(۱۰۹) وه حه جیش واجب له سه ره که سیك توانای هه بیئت، وه ده فهرموویت: ههر که سیك ده یه ویت قوربانی بکات وه کو ئه وه وایه ده فهرموویت: ههر که سیك ده یه ویت حه ج بکات وه (ئیمامی العینی)^(۱۱۰) وه هلامی ئه و به لگه یه ی پیشتریان دداته وه و له پروون کردنه وهی وتیه خاوه ن (الهدایة)^(۱۱۱) که ده فهرموویت: مه به ست له ویست وه کو گپردراوه ته وه (والله أعلم) بریتییه له پیچه وانه ی هه له و لی تی کچون نه که هه لبرژاردن، (ئیمامی العینی) (رحمه تی خوی لی بیئت) ده فهرموویت: واته: مه به ست هه لبرژاردن نییه له نیوان کردن و واز لی هیئانی، وای لی دیت، وه کو بلییت: ئه وهی نیه تی هه یه له ئیوه قوربانی بکات .

ئه مه ش به لگه نییه له سه ره ئه وهی که واجب نه بیئت وه کو ده فهرموویت: ئه وهی ده یه ویت نویتز بکات با ده ست نویتز بگریت، وه ده فهرموویت ئه وهی ویستی جومعه ی هه یه با غوسل ده ربکات^(۱۱۲) واته: که سیك نیه تی هه بیئت نه که هه لبرژیریت، ئه مه ش هه مان شیوه یه وه به لگه هیئانه وهی ئه و که سانه ی که ده لئین قوربانی کردن واجب نییه به قوربانی کردنی پیغه مبه ره ﷺ له جیاتی ئومه ته که ی وه کو له (سنن أبي داود ۲۸۱۰) و (سنن الترمذی ۱۵۷۴) و (مسند أحمد ۳ / ۲۵۶) به سه نه دیککی (سه حیح) له (جابر) وه ﷺ ئه مه به لگه یه کی ته و او و پراوستا و نییه، ئه م فهرمووده یه بو که سیك که توانای نه بیئت - به کو کردنه وهی هه موو به لگه کان - له ئومه تی پیغه مبه ره ﷺ .

وه ههر که سیكیش توانای قوربانی کردنی نه بیئت حوکمی واجب بوونی له سه ره لاده چیت له بنچینه دا (والله أعلم) .

(۱۰۷) (مجموع الفتاوی: ۲۳ / ۱۶۲ - ۱۶۴) .

(۱۰۸) سه رچاوه ی پیشو و

(۱۰۹) (أحمد: ۱ / ۲۱۴ و ۳۲۳ و ۳۵۵)، و (ابن ماجه: ۳۸۸۳) وه سه نه ده که ی (حسن) ه، ته ماشای: (ارواء الغلیل: ۴ / ۱۶۸ - ۱۶۹) بکه .

(۱۱۰) (البناء فی شرح الهدایة: ۹ / ۱۰۶ - ۱۱۴) .

(۱۱۱) هو کتاب (الهدایة شرح البدایة) فی فقه الحنفیة، وهو من الكتب السائرة في المذهب، كما في: (كشف الظنون: ۲ / ۲۰۳۱ - ۲۰۴۰) وهو من تصنيف الإمام علي بن أبي بكر المرغيناني المتوفى سنة (۵۹۳ هـ) ترجمته في: (الفوائد البهية: ۱۴۱ للكنوي) .

(۱۱۲) به م له فظه (مسلم: ۸۴۴) ریوایه تی کردوه له ابن عومه روه ﷺ، وه هه روه ها له وه وه ریوایه ت کراوه به له فظیککی تر له لای بوخاری به ژماره

(۸۷۷) و (۸۹۴) و (۹۱۹) .

(٢٠)

حوکهه کانی قوربانی کردن

چهند حوکمیک ههیه په یوهندی یان ههیه به قوربانی کردنه وه، موسلمان شایانی ئه وهیه بیانزانیت بو ئه وهی زانیاری هه بییت له په رستنه کهیدا وه له سه ر چا ورؤشنایی بییت له ئیشه کهیدا، کورتی ده که مه وه به م شیوهیه إن شاء الله: **یه کهم: پیغه مبه ر** ﷺ قوربانی ده کرد به دوو به ران، وه سه ریانی ده بری له پاش نوژی جهژن، وه پیمانی راگه یاندوو ه که وا:

(من ذبح قبل الصلاة فليس من النسك في شيء، وإنما هو لحم قدمه لأهله) (١١٣).

واته: هه ر که سیك پیش نوژی جهژن ئاژه له کهی سه ربپریت ئه وا قوربانی نییه به لکو گوشتیکه داویتی به مال و خیزانی

دووهم: پیغه مبه ر ﷺ فه رمانی به ها وه لانی ده کرد ﷺ با مه ریک بییت که سالیکی ته واو کرد بییت، وه ئه گه ر وشتریک بوو ئه وا با پینج سالی ته واو کرد بییت، وه ئه گه ر مانگا و بزنی بییت بوو با دوو سالی ته واو کرد بییت چوو بیته ناو سالی سییه مه وه (١١٤).

له (موجاشعی کوری مه سعود) وه ﷺ له پیغه مبه ره وه ﷺ فه رموویه تی:

(إنَّ الجذع من الضأن يوفي ما يوفي منه الشئ من المعز) (١١٥).

واته: مه ریک سالیکی ته واو کرد بییت وه کو بزنیك وایه دوو سالی ته واو کرد بییتواته: له خیره کهیدا .

سییه هم: دروسته قوربانی کردنه که دوا بخریت بو رژی دووهم و سییه م له پاش جهژن، چونکه جیگر بووه له پیغه مبه ره وه ﷺ که وا فه رموویه تی:

(كل أيام التشریق ذبح) (١١٦).

واته: هه موو رژه کانی (التشریق) (١١٧) قوربانیه .

(ابن قیم) ده فه رموویت: ئه مه مه زه بی (احمد و مالک و أبو حنیفه یه) ﷺ (ئیمامی ئه حمه د) ده فه رموویت: وه ئه مه وته ی زیاتر له که سیکه له ها وه لانی پیغه مبه ر ﷺ و (الأثرم) له (ابن عمر و ابن عباس) وه ﷺ گیراویتیه (١١٨).

چواره م: له رینماییه کانی پیغه مبه ر ﷺ وایه که وا: که سیك ئه گه ر بیه ویت قوربانی بکات و بجیته ناو یه که م رژه له (ده) رژه کهی (ذی الحجة) هیچ له تووک و پیستی ناکاته وه، وه قه دهغه کردنی ئه م شته ش جیگر بووه (١١٩).

(ئیمامی النووی) له (شرح مسلم: ١٣ / ١٣٩) ده فه رموویت:

مه به ست له قه دهغه کردنه که کردنی نینوک و موو، قه دهغه کردنه له کردنی نینوک و شکاندنی یان به هه ر شیوازیکی تر بییت .

(١١٣) (البخاری: ٥٥٦٠) و (مسلم: ١٩٦١) عن البراء بن عازب ﷺ .

(١١٤) ته ماشای: زاد المعاد: ٣١٧ / ٢ بکه .

(١١٥) (صحيح الجامع: ١٥٩٢)، وه بروانه: (سلسلة الاحاديث الصحيحة: ١ / ٨٧ - ٩٥).

(١١٦) (أحمد: ٨ / ٤) و(البیهقی: ٥ / ٢٩٥) و(ابن حبان: ٣٨٥٤)، و(ابن عدي في: الكامل: ٣ / ١١١٨)، وفيه انقطاع، وله شاهد عند ابن عدي في: (الكامل)

عن أبي سعيد الخدري ﷺ بسند فيه ضعيف، فالحديث حسن إن شاء الله، وانظر: (نصب الراية: ٦١ / ٣) .

(١١٧) (١١، ١٢، ١٣) ي (ذی الحجة)، پیی ده وتریت (التشریق) چونکه گوشتیان هه لده گرت له بهر خور .

(١١٨) (زاد المعاد: ٢ / ٢١٩) .

(١١٩) (مسلم: ١٩٧٧) و(أبو داود: ٢٧٩١) و(النسائي: ٧ / ٢١١ و ٢١٢) .

وه ریگرتن له لابرندی مووه که به تاشین بیټ یان کورت کردنه وه بیټ یان هه لکیشان بیټ یان سوتاندنی بیټ یان لادانی به هر نامیریکی تر بیټ، وه ئایا مووی بن بال بیټ یان سمیل بیټ یان (عانه) بیټ یان سهر بیټ یان هر موویهکی تری لاشه بیټ .

(ابن قدامة) له (المغنی: ٩٦/١١) دا ده فهرموویټ: ئەگەر یه کیك له مانه ی کرد پاشان داوای لیخوشبوونی له خوای گه وره کرد هیچ فیدییه ی له سهر نییه به تیکراو یه که دهنگی زانایان ئیتر به عه مدی کرد بیټی یان له بیری چو بیته وه، منیش ده لیم: ئەمه ئاماژه یه که له (ابن قدامة) وه (په رحه تی خوای لی بیټ) له سهر حه رام کردنی ئەو شتانه ی پیشوو، وه ری لی گرتنی به یه کجاری، که ئەمیش ئاشکرایه له بنچینه ی قه دهغه کردنی پیغه مبه ر ﴿﴾ .

پیغه مبه ر ﴿﴾ ئاژه لیکی هه ل ده بژارد بو قوربانی کردن که ساغ و سه لامه ت بوایه له هه موو که م و کورتییه که وه به باشی داده نا، وه قه دهغه ی ده کرد که وا ئاژه لی گوی براو یان شاخ شکاو ﴿﴾ بکریټ به قوربانی، وه فه رمانی کردوو ه ته ماشای ساغی ئەو ئاژه له بکریټ که ده کریټ به قوربانی .

وه ئاژه لیکی چاوی کویر بیټ نه کریټ به قوربانی، وه نابیټ پیشه وه ی یان پاشه وه ی گوی برا بیټ، ئەمانه هه مووی قه دهغه کراوه که بکریټ به قوربانی ﴿﴾ .

به لام به رانیکی که خه سینرا بیټ دروسته بکریټ به قوربانی که له پیغه مبه ره وه ﴿﴾ به م شیویه هه اتوو ه که (أبو یعلی: ١٧٩٢) و (البیهقی: ٢٦٨ / ٩) به سه ندیک گپراویانه ته وه که (الهیثمی) له (مجمع الزوائد ٤ / ٢٢) به (حسن ی دانا وه . شه شه م: پیغه مبه ر ﴿﴾ قوربانی ده کرد له نویرگه که یدا (مصلی) که یدا ﴿﴾ .

حه وته م: له ریئماییه کانی پیغه مبه ر ﴿﴾ وابوو ه که وا ئاژه لیکی ده کریټه قوربانی له جیاتی ئەو که سه خووی و خیزانی و منداله کانی، هه ر چه نده ژماره یان زور بیټ، هه ره کو چو ن (عطاء ی کوری یسار) ﴿﴾ ده فهرموویټ:

پرسیارم کرد له (أبو ایوب الأنصاری) ﴿﴾: قوربانی کردن چو ن بووه له کاتی پیغه مبه ر ﴿﴾ ؟

فه رمووی: پیاو یکی ئاژه لیکی ده کرد به قوربانی بو خووی و خیزانی و مندالی، وه لیثیان ده خوارد ﴿﴾ .

هه شه ته م: سوننه ته (بسم الله والله أكبر) بکریټ له کاتی سه رپریندا له (أنس) وه ﴿﴾ جیگیر بووه که وا پیغه مبه ر ﴿﴾ دوو به رانی شاخدرای په نگ سپی که په نگی ره شی تییدا بوو کرده قوربانی، به ده سستی خووی سه ری بری و (بسم الله والله أكبر) ی کرد پیی خسته سه ر ته نیشته کانی ﴿﴾ .

نویه م: باشترین قوربانی ئەوه یه که به رانیکی نیری شاخدرای سپی بیټ که ره شی تیکه ل بوو بیټ له ناوچه وان و پییه کانی، ئەمه ئەو وه صفه یه که پیغه مبه ر ﴿﴾ پیی خو ش بووه و قوربانی پی کردوو ه ﴿﴾ .

ده یه م: واسوننه ته که موسلمان خووی قوربانی خووی سه ر بریټ ئەگه ر له جیاتی خووی یه کیکی تری دانا ئەوا ده بیټ به بی شه رمه زاری .

یانزه هه م: سوننه ته ئەو ماله ی که قوربانی ده که ن خو یان لیی بخو ن و لیی به خشن و بیکه ن به دیاری و خیری لی بکه ن، وه دروسته لییشی هه لبگرن، چونکه پیغه مبه ری خودا ﴿﴾ ده فهرموویټ: (کلوا وادخروا وصدقوا) ﴿﴾ .

(١٢٠) (رواه أحمد: ٨٣ / ١ و ١٢٧ و ١٢٩ و ١٥٠) و (أبو داود: ٢٨٠٥) و (الترمذي: ١٥٠٤) و (النسائي: ٢١٧ / ٧) و (ابن ماجه: ٣١٤٥) و (الحاکم: ٤ / ٢٢٤) عن علي ﴿﴾ بإسناد حسن.

(١٢١) (أبو داود: ٢٨٠٤)، و (الترمذي: ٤١٩٨)، و (ابن ماجه: ٣١٤٣) بإسناد حسن من حديث علي ﴿﴾ .

(١٢٢) (البخاري: ٥٥٥٢) و (النسائي: ٧ / ٢١٣) و (ابن ماجه: ٣١٦١) عن ابن عمر ﴿﴾ .

(١٢٣) له سالی (١٠٣ك) مردوو ه، ژبانی له (تهدیب التهذیب، ٢ / ٢١٧) دا باسکراوه .

(١٢٤) (الترمذي: ١٥٠٥) و (مالك: ٣٧ / ٢) و (ابن ماجه: ٣١٤٧)، و (إسناده حسن) .

(١٢٥) (البخاري: ٥٥٥٨) و ٥٥٦٤ و ٥٥٦٥) و (مسلم: ١٩٦٦) .

(١٢٦) (مسلم: ١٩٦٧) و (أبو داود: ٢٧٩٢) عن عائشة (رضي الله عنها) .

واته: لیبی بخون و لیبی ههلبگرن و خیری لی بکه ن).

دوانزهههه: به حهوت کهس دهتوانن و شتریک بکه ن به قوربانی به هاوبهشی بههه مان شیوهش مانگایه کیش به هاوبهشی حهوت کهس دهبیئت . مسلم له (صحیح) هکهیدا (۳۵۰) له (جابر) وه ﷺ بومان دهگپرتته وه و دهفهرموویت: له (حودهیبیه) و شتریکمان به هاوبهشی حهوت کهس دهکرد به قوربانی و مانگایه کیش به هاوبهشی حهوت کهس . سیانزهههه: قهساب کریی سهبرپینه کهی له قوربانیه که پی نادریت، جیگیر بووه له (ئیمامی عهلی) وه ﷺ که فهرموویته: پیغه مبهه ﷺ فهرمانی پیم کرد که سهبرپهرشتی و شتره کانی بکه م و گوشت و پیست و جله کهی له سهبری دانرابوو بکه م به خیر، به لام کریی قهسابه که له قوربانیه که نه دهه، وه فهرمووی ئیمه له هی خومان دهیدهینی^(۱۲۸) . چواردههههه: ههه کهسیک توانای قوربانی کردنی نه بیئت له موسلمانان پاداشتی ئه و کهسانه ی بو دهنوسریت که قوربانیان کردوو له ئوممه تی محمد ﷺ چونکه پیغه مبهه ﷺ له کاتی سهبرپینی یه کیک له بهرانه کانی فهرمووی: (اللهم هذا عني ، وعمن لم يضح من امتي)^(۱۲۹) .

واته: خویه ئه مه له جیاتی خوم و ههه کهسیک له ئوممه ته که م که توانای قوربانی نه بیئت .

پانزههههه: (ابن قدامة) له (المغنی: ۱۱ / ۹۵) دا دهفهرموویت: پیغه مبهه ﷺ و ههه چوار جینیشینه کهی (الخلفاء الراشدين) ﷺ له دوای خوی قوربانیان کردوو نه گهه بیانزانیایه که وا خیر باشتره له قوربانی ئه وا دهیان کرد، چونکه پیسخستنی خیر له سهه قوربانی ده بیته هو ی وازهینان له سوننه تی که پیغه مبهه ﷺ دایناوه .

(۲۱)

خرا په کارییه کانی جهژن

برای موسلمانان - خوی گه وهه من وتوش شارهزا بکات - بزانه ئه و خوشیهی که له جهژنه کاندای پروودهات، وای کردوو له زوربهی خه لک که وا فهرمانه کانی دینیان و حوکه کانی ئیسلامه کهیان له بیر بجیتته وه یان له بیر خویانی بهرنه وه بویه دهیانینیت جوهره ها تاوان ئه انجام دهن و چهنده ها خراپه دهکن وادهزانن که ئیشیکی باشیان کردوو !!

ئهمانه هه مووی هانمیان دا که وا ئه م به شه به سووده زیاد بکه م له نویینی ئه م کتیبه دا که وا شوینه واری هه یه له یاد کردنه وهی موسلمانان له وهی له بیریان چوووه وه ئاگاداریان ده کاته وه له وهی که لیبی بی ئاگا بوونه . وه هندی له و خراپه کارییه نه:

یه گهه: - خو پازاندنه وه به تاشینی ریش، ئه مهش شتی که که زوربهی خه لکی له سه ره وه تاشینی ریش له ئایینی پیروزی ئیسلامدا حه رامه، وه زور فهرمووده راسته کانی پیغه مبهه ﷺ ئاماژه ی بو دهکن که تیایاندا فهرمان دهکات به هیشتنه وهی ئیتر یان په یوهستی دهکات که وا لیک چوونه (تشبه) به هاوبهش بریارده ران که ریش تاشین پیشه ی ئه وانه، وه ئیمه ی موسلمان ده بیئت پیچه وانه ی ئه وان بین، یاخود په یوهستی ناکات به وه وه پاشان هیشتنه وهی ریش له

(۱۲۷) (البخاری: ۵۵۶۹) و (مسلم: ۱۹۷۱) و (أبو داود: ۲۸۱۲) عن عائشة (رضي الله عنها). وه ئه و قه دهغه کردنه ی هاتوو له سهه هه لگرتنی گوشت (منسوخ) ه ته ماشای: فتح الباری: ۱۰ / ۲۵۰ - ۲۶، و (الإعتبار: ۱۲۰ - ۱۲۲) بکه . (۱۲۸) (مسلم: ۳۱۷) و (أبو داود: ۱۷۶۹) و (الدارمی: ۷۴ / ۲) و (ابن ماجه: ۳۰۹۹) . (۱۲۹) (سنن أبي داود: ۲۸۱۰) و (سنن الترمذي: ۱۰۷۴) و (مسند أحمد: ۳ / ۳۵۶) بالسند الصحيح عن جابر ﷺ.

(فیتره تی) مروّقه که دروست نییه بوّمان بیگۆپین وه هیناوه ی به لگه له سهه حهرامی تاشینی ریش له پهرتوکی ههه چوار مه زه به که هاتوه بائه مه بزانیّت^(۱۳۰).

دووهم: تهوقه کردنی پیوا له گه لّ ئافره تی نا مه حه رم و بیانی، ئەمهش هه موو خه لکی گرتوه ته وه ته نها که سانیک نه بن که خوی گه و ره په حمی لیّ یان کردوه و پاراستونی له م ئیشه حه رامه، چونکه پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموویّت: (لأن یطعن فی رأس رجل بمخيط من حديد، خیر له من أن یمس امرأة لا تحل له)^(۱۳۱).

واته: ئەگه ر ده رزی ئاسن له سهه ر پیوا یّک دابکو تریّت باشته بوّی له وه ی ده ستی به ر ده ستی ئافره تیّک بکه ویّت که بوّی حه لّال نه بیّت.

وه ئەم حه رام کردنه به لگه ی له سهه ره له په رتوکی هه ر چوار مه زه به که دا و باسکراوه ئاگاداره^(۱۳۲).

سییه م: لیّکچوون به کافران و پوژئاوایییان له جل و بهرگ و گو ی گرتن له مؤسیقا و جگه له مانه له خراپه کارییه کان، پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموویّت:

(من تشبه بقوم فهو منهم)^(۱۳۳).

واته: هه ر که سیّک له هه ر کوّمه لیّک بچیت ئەوا له وانه.

ههروه ها ده فه رموویّت:

(لیکونن من أمتي أقوام يستحلون الحرّ والحریر والخمر والمعازف، ولینزلن أقوام الی جنب علم یروح علیهم بسارحة لهم، یأتیهم - یعنی الفقیر - لحاجة فیکولوا لرجع إلینا غداً، فی یئیه هم الله، ویضع العلم، ویمسخ آخرین قردة وخنایز الی یوم القیامة)^(۱۳۴).

واته: له ناو ئوممه تی من چه ند کوّمه لیّک په یدا ده بن که وا زینا و ئاو ریشم و مه ی خوار دنه وه و مؤسیقا حه لّال ده که ن، وه چه ند کوّمه لیّکی تر له ته نیشت شاخیکی به رز نیشته جیّ ده بن رانه ئاژده له کانیا ن به ته نیشتیا نه ده رۆن، هه ژار دیّت بوّ لیا ن بوّ پیویستی، پیی ده لیّن: برۆ به یانی وه ره وه بوّ لامان، خوی گه و ره له ناویان ده بات و چیا که ده روخینیّت به سه ریا ن دا و ئەوانی تریش ده کات به مه یمون و به راز تا رۆژی قیامت.

چواره م: چوونه ژوره وه بوّ لای ئافره ت له یه ک ژوردا به ته نها، چونکه پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموویّت:

(یاکم والدخول علی النساء).

واته: ئاگادارتان ده که مه وه نه چه نه لای ئافره ت به ته نها، پیوا یّک له پشتیوانه کان (الأنصار) فه رمووی: ئەگه ر خزمی میرده که ی بیّت ئەی پیغه مبه ری خوا ﷺ ئەو یش فه رمووی: (الحمو الموت)^(۱۳۵).

واته: (ئهمه مردنه).

(الزمخشری) ووشه ی (الحمو) مان بوّ شی ده کاته وه و ده فه رموویّت: کوّیه که ی (أحمه) ه: که بریتییه له خزمی میرد وه کو باوکی^(۱۳۶) و برای و مامی و جگه له وان وه کو ده فه رموویّت (الحمو الموت) مانای ئەوه یه که خزمه کانی ئەو په ری خراپه و ئاشوبه ده یشوبه ییّن به مردن، چونکه خراپه ره له که سیّکی نامۆ و غه ریب له دور وه که وا ئەو ئەمینه و ری نیشانده ره، به لّام که سیّکی بیانی لیّی ده ترسیّت و چاودیّری ده کریّت.

(۱۳۰) ته ماشای: فتح الباری: ۱۰ / ۳۵۱ (والإختیارات العلمیة: ۶) و(المحلی: ۲ / ۲۲۰) و(غذاء الألباب ۱/ ۳۷۶) بکه، وه نامیلکه یه کی کورتم نوسیوه و چه ند جاریک چاپ کراوه ته وه - سوپاس بوّ خوا - به ناوی: (حکم الدین فی اللحیة والتدخین).

(۱۳۱) (حدیث صحیح)، یظر تخریجه بتوسع فی: (جزء اتباع السنن، رقم: ۱۵، للضیاء المقدسی) بتحقیقی.

(۱۳۲) ته ماشای: (شرح النووي علی مسلم: ۱۰/ ۱۳)، و(حاشیة ابن عابدین: ۲۳۵/ ۵)، و(عارضه الأحوذی: ۹۵/ ۷)، و(أضواء البیان: ۶/ ۶۰۳).

(۱۳۳) (أحمد: ۲ / ۵۰ و ۹۲) عن ابن عمر ﷺ وإسناده حسن.

(۱۳۴) (البحاری: ۵۵۹۰) معلقا و وصله (أبو داود: ۴۰۳۹)، و(البیهقی: ۲۲۱/ ۱۰)، وغیره ما.

(۱۳۵) (البحاری: ۵۲۳۲) و(مسلم: ۲۱۷۲) عن عقبه بن عامر ﷺ.

(۱۳۶) باوک جیا کراوه ته وه به ده قی قورئانی پیروژ، وه ته ماشای: (المغنی: ۶/ ۵۷۰) بکه.

هەشتەم: - وازهینانی زۆر بەی خەلکی لە نوێژکردن لە مزگەوتدا بەبێ هیچ هۆیکە شەرعی، و هەندیکێ تر تەنھا نوێژی جەژن لە مزگەوتدا دەکەن، نوێژەکانی تر لە مزگەوت ناکەن، سویند بەخوای گەورە ئەمە یەکیکە لە تەنگ و چەلمە گەورەکان .

نۆیەم: پویشتنی زۆر بەی خەلکی بەکۆمەڵ بۆسەر قەبرسان پاش پوژ بوونەوهی پوژی جەژن، وازدەهینن لە نوێژی جەژن، سەر ئی تیک چوون بە داهینراوی تایبەت کردنی سەردانی قەبرسان لە پوژی جەژندا^(۱۴۱) . هەندیکیان شتی تریش زیاد دەکەن بەوهی لق و چلی دارخورما و داری تر دادەنێن (لەسەر گۆرەکان)، کە ئەمانە هەمووی لە سوننەتدا بێ بنچینەن^(۱۴۲) .

دەیهەم: - بەزەیی و سوژنەهاتنەوه لەگەڵ هەژاراندا و مندالی دەولەمەندەکان خوێشی و شادی خوێان دەردەبەرن و خواردنی باش دەخۆن، ئەمانە هەمووی لەبەر چاوی هەژاران و مندالەکانیاندا دەکەن، بە بێ هەست کردن بە سوژ و هاوکاری و لێپرسینەوه، لەگەڵ ئەوهی کە پیغەمبەر ﷺ دەفەرموویت: (لا يؤمن أحدکم حتی یحب لأخیه ما یحب لنفسه)^(۱۴۳) .

واتە: هیچ کەس لە ئیوه باوەری تەواو ناهینن تا ئەوه بۆ خوێ پیی خوێشە بۆ براکەیشی پیی خوێش نەبیت . یانزەهەم: ئەو داهینراوانە کەوا زۆر بەی خەلک دەیکەن خوێان بە زانا دادەنێن بەناوی نزیك بوونەوه لە خوای گەورە لەگەڵ ئەوهی کە هیچ بنچینەیهکی نییه لە دینی خوای گەورە، گەلیک زۆرن^(۱۴۴)، من لێرەدا تەنھا باسی یەك شتیگتان دەکەم، بۆ ئەوهی کتیبەکەم لەمەبەستی خوێ نەچیته دەرەوه، ئەویش ئەوهیه کەوا زۆر بەی ووتارییژان و ئامۆژگاری کەران دەیلینەوه ئەویش خوێ نەکردنەوهیه لە خوای گەورە بە زیندوکردنەوهی هەر دوو شەوی هەردوو جەژن، تەنھا بەمەشەوه پاناوەستن بەلکو ئەم شتە دەدەنە پال پیغەمبەری خوا ﷺ کە فەرموو یەتی: هەر کەسیک شەوی جەژنی پەمەزان و شەوی جەژنی قوربان زیندو بکاتەوه، ئەوا دللی نامریت لە پوژیک دا هەموو دلەکان دەمرن^(۱۴۵) . نابییت ئەمە بدریتە پال پیغەمبەری خوا ﷺ وە باشترین پینمای پیغەمبەرە ﷺ .

(۱۴۱) (المدخل: ۲۸۶/۱) لابن حاج و (الإبداع: ص ۱۳۵ لعلی محفوظ).

(۱۴۲) تەماشای: (أحكام الجنائز: ص ۲۵۴) و (معالم السنن: ۲۷/۱)، وتعلیق الشیخ أحمد شاکر علی: (سنن الترمذی: ۱/۱۰۳) بکە .

(۱۴۳) (البحاری: ۱۳) و (مسلم: ۴۵) و (النسائی: ۸ / ۱۱۵) و (البغوي: ۳۴۷۴) وزادا: (من الخیر) و (إسناده صحیح) .

(۱۴۴) بپوانە هەندیکیان لە کتیبی: (أعیاد الاسلام: ۵۸) بەشی (بدع العیدین) .

(۱۴۵) حدیث موضوع تەماشای: (سلسلة الاحادیث الضعيفة: ۵۲۰) و (۵۲۱) بکە .

(۲۲)

کۆتایی

ئەمە دوا شتە که خوای گەوره بۆمی ئاسان کردوو که کووی بکه مه وه و پرێکی بخەم سه بارهت به هەردوو جهژن و حوکمه کانیان و ئەوهی په یوه ندی پیا نه وه هه بیته له (فقه) و شارهزا بوونیان، کهوا موسلمانان نه خوینده وار لی بی پیویست نییه چ جای قوتایی زانست، پیشکەشی ده کهم وه کو یاد کردنه وه یه که بۆ موسلمانان به گشتی، هه تا په رسته کانیان راست بکه نه وه و خو نزیك کردنه وه یان پرێک رابگرن به راستی .

ترسان بیته له خواو خوشه ویستی بیته بۆ خوا . ئەگەر هه له م کرد بیته له نه فس و شهیتانه وه یه، وه ئەگەر راستم کرد بیته ته نها له خوای گه وه وه یه.

وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين

نووسینی

أبو الحارث علي بن حسن علي

الزرقاء، الأردن

۱۵ / صفر ۱۴۰۴

پاشان ته ماشام کرده وه و زیادم له چەند دانیشتنیکدا

له سه ره تای شعبان ۱۴۱۳ هـ

اسم الملف: جهزنا سايت.doc

الدليل: C:\Users\yahya\Documents

القالب:

C:\Users\yahya\AppData\Roaming\Microsoft\Templates\Normal.dotm

العنوان: الصبر يسبب الله الرحمن الرحيم

الموضوع:

الكاتب: Abdulla

الكلمات الأساسية:

تعليقات:

تاريخ الإنشاء: ٢٠١٢/٠٨/١٨ ١١:٢٠:٠٠ ص

رقم التغيير: ٩

الحفظ الأخير بتاريخ: ٢٠١٢/٠٨/١٨ ٠٢:٠٩:٠٠ م

الحفظ الأخير بقلم: yahya

زمن التحرير الإجمالي: ٦٤ دقائق

الطباعة الأخيرة: ٢٠١٢/٠٨/١٨ ٠٢:١١:٠٠ م

منذ آخر طباعة كاملة

عدد الصفحات: ٣٠

عدد الكلمات: ٨,٦١٨ (تقريباً)

عدد الأحرف: ٤٩,١٢٥ (تقريباً)